

1981 பிப்ரவரி 4]

திரு. இரா. கருப்பையா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்சி நகரத்திலே ரூ. 2.50, ரூ. 2.60 க்கு விற்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு காலை யிலே கூட, திருச்சி நகரத்திலே இருந்து இங்கே வந்திருக்கிறார் கள். அங்கே கிலோ. ரூ. 3.70 க்கு விற்கப்படுவதாக என்னிடத் திலே நேரடியாகவே அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக, கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு விலை உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, எல்லோருக்கும் நியாயமான விலை யிலே கிடைக்கின்ற முறையிலே, இந்த உணவு வர்த்தகத்தை அரசே நேரடியாக எடுத்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ள முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலில் குறிப்பிட்டபடி திருச்சி நகரத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவலை வைத்துத்தான் சொன் னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போன்ற நிலைமை இருக்குமானால் ஆராய்ந்து பார்த்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுக்க அரசு முயற்சிக்கும்.

(5) ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—விவாதம்—தொடர்க்கி

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலை வர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கருத்துக்களை இந்த அவையில் எடுத்து வைக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த உரையின் மீதான விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு பேசிய ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களைச் சேர்ந்த சிலர் மிக முக்கிய மாக இந்த அவையிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவரை மாற்ற வேண்டு மென்று தங்களுடைய தணியாத விழைவு ஒன்றினைத் தெரிவித் தார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குக் கண்ணியம் வேண்டும், பெருந்தன்மை வேண்டும், விரக்தி நிலையிலிருந்து மாறியவராக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாற்றப்பட வேண்டும். அதற்கு இந்த அவையிலுள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒத்து நடிக்க வேண்டும் என்று விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்த ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் இங்கு திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிட்டார்கள்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருப்பதற்கு என்ன தகுதிகள் வேண்டுமென்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒருவேளை திரா விட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1981 பிப்ரவரி 4]

றக் கழகத்திற்குச் சென்று, அதற்குப் பிறகு இந்திரா காங்கிரசுக்குச் சென்று, அதற்குப் பிறகு ஜனதா கட்சிக்குச் சென்று அதற்குப் பிறகு மீண்டும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வந்து இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான பாய்ச்சல்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற ஒருவர்தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருப்பதற்குத் தகுதியானவர் என்று அந்த அருமை நண்பர் எண்ணுகிறாரா என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. கோ. விஸ்வநாதன் :

* * * * *

(கூச்சல் குழப்பம்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் உட்கார வேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்போது குறுக்கிடுவது வழக்கமல்ல.

திரு. கோ. விஸ்வநாதன் :

* * * * *

(முற்பகல் 11-00.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. உறுப்பினர்கள் உட்கார வேண்டும் நான் சொல்வதை கேளுங்கள். குறுக்கீடுகளை இன்றைக்கு அனுமதிக்கவில்லை அநேகமாக. அநேகமாக என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அவசியம் இல்லாததை அனுமதிப்பதற்கு இல்லை. (குறுக்கீடு). அவர்தான் அந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்தார்.

திரு. கோ. விஸ்வநாதன் : தலைவர் அவர்களே,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : திட்டமிட்டு அப்ஸ்டரக்ஷன் பண்ணுவதற்காக ரெடியாக வந்திருக்கிறார்கள் என்று தான் தெரிகிறது (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. விஸ்வநாதன் நான் பேச அனுமதிக்கவில்லை. (குறுக்கீடு) திரு. விஸ்வநாதன் பேசியது எல்லாம் அவைக் குறிப்பிலே ஏறாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இன்றைய தினம் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் நானும் பேசவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய பேச்சுக்கும் மற்றவர்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அக
றம் பெற்றது

1981 பிப்ரவரி 4] [திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

களுடைய கருத்துகளுக்கும் பதில் சொல்வது என்ற முடிவில் இன்றைய கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. யாருக்காவது, அவர் சொல்லாததை இங்கே சொல்லிப் பேசியதாக இருந்தால் அதைப்பற்றி தனியாகப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு எடுத்துக் கொண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசி முடித்தபிறகு அவருடைய கருத்தைச் சொல்வதற்கு தாங்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆளுநருடைய உரை கூட்டம் தமிழகத்திலே எத்தகைய சூழ்நிலையிலே இந்த அவையிலே கூட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதனை இந்த மாமன்றத்திலே பேசிய பல கட்சிகளைச் சார்ந்த தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் மிக விளக்கமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். விவசாயிகளுடைய கிளர்ச்சி நடைபெற்று அந்தக் கிளர்ச்சியிலே ஏறத்தாழ 10 பேர் சுட்டுக் கொல்லப்படுகிற சூழ்நிலை உருவாகி அத்தகைய ஒரு உச்சகட்ட அசம்பாவிதத்திற்குப் பிறகும், காவல் துறையினுடைய கட்டுக் கடங்காத அட்டுமீயம் கிராமப்புறங்களிலே, குக்கிராமங்களிலே விவசாயப்பெருங்குடி மக்கள் வாழ்கின்ற இடங்களிலே தொடர்ந்து நடைபெற்றதும், நடைபெற்றுக் கொண்டும் இருக்கின்றன என்பதும் வேதனையோடு சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று ஆகும்.

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் அருமை நண்பர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் இங்கே பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். திருவேங்கடம்-குறிஞ்சாகுளம் பகுதியிலே தேவையில்லாமல் தவிர்க்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தும் தவிர்க்கப்படாமல் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் ஆளுங்கட்சியினுடைய தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். ஏதோ எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் வேண்டுமென்றே குற்றச்சாட்டை சுமத்துகிறார்கள் என்று சொல்லி அந்தக் குற்றச்சாட்டிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முயலாமல் தோழமைக் கட்சியின் சார்பாக எடுத்துச் சொன்ன அந்தக் கருத்தை இந்த அரசு சீர் தூக்கிப் பார்க்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்துவது என்னுடைய கடமையாகிறது. விவசாயிகள் கிளர்ச்சி, முழு அடைப்பு, வேலை நிறுத்தம் என்ற பெயரால் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியின்போது நெல்லை மாவட்டம் திருவேங்கடம் பகுதியிலேயும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே திருத்தணி பகுதியிலேயும் தென் ஆற்காடு பகுதியிலே பண்ணுட்டியிலேயும் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெற்றன.

அதிலே குறிப்பாக, திருவேங்கடத்தில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில், அங்கே பேருந்து செல்வதற்கான வழித் தடங்கள் அடைக்கப்பட்டன என்ற உண்மைக்கு மாறான ஒரு தகவலை அவர்களே உருவாக்கிக் கொண்டு, மாலை நான்கு மணி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1981 பிப்ரவரி 4]

யளவில், ஏறத்தாழ முழு அடைப்பு முற்றுப் பெறுகின்ற நேரத்தில், காவல்துறையினர் பலர் அணியணியாக அந்த ஊருக்குச் சென்று, செல்கிற நேரத்திலே வழியிலே உள்ள தானியங்களைக் கொளுத்தி, சீர்குலைத்து, அழித்து, கிராமத்திற்குள்ளே நுழைந்த பொழுது, அந்தக் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளினுடைய சங்கத்தின் தலைவராகவும், அந்தக் கிராமத்து மக்களால் பெரிதும் மதிக்கத்தக்கவராயும் இருந்த ஒரு முதியவர் தன்னுடைய கரங்களைக் கூப்பி தொழுதவாறு, போலீசாருக்கு முன்னால் வந்து, முழு அடைப்பு அமைதியாக நடைபெற்று முடிந்து விட்டது; இங்கு பொதுவாகவே பேருந்துகள் அதிகமாகச் செல்வதில்லை; எனவே நாங்கள் அவைகளைத் தடுக்க வேண்டிய அவசியம்கூட எங்களுக்கு ஏற்படவில்லை; இரண்டொரு தனியார் பஸ்கள் தான் இங்கே செல்லும், அவைகள்கூட இன்றைக்கு வரவில்லை, எனவே நீங்கள் இங்கே வரத் தேவையில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு கைகூப்பித் தொழுது முறையீட்டைச் செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுதே, அவருடைய நெஞ்சைப் பிளக்கிற அளவிற்குத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்று, தொடர்ந்து நடைபெற்ற அமளியிலே ஐந்து பேர் அங்கே கொல்லப்பட்டார்கள். அதிலும் பெரிய கொடுமை, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தால் மாத்திரம் அவர்கள் கொல்லப்படவில்லை. துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு ஆளான ஓரிருவரை அவர்கள் சாகாமல் இருக்கும்பொழுது போலீஸ் லாரியிலே தூக்கிப் போட்டு அந்த ஊர் மக்களுக்கு நேராகவே போலீசார் மிதித்துக் கொன்றார்கள். துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திலே சாகவில்லை; எனவே சாகடிக்க வேண்டுமென்பதற்காக மிதித்துக் கொன்றார்கள் என்கின்ற இந்தச் செய்திகளெல்லாம் தமிழகத்திலே உள்ள கிராமப் பகுதிகளில் எவ்வளவு வேதனையான, விபரீதமான செய்திகள் என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

விவசாயிகளினுடைய பிரச்னை இன்னும் தீர்க்கப்படாத பிரச்னையாக இருந்து வருகிறது. அதிலே, அவர்களுடைய கடன்கள் அனைத்தையும் ரத்து செய்கிறேன் ஐந்தாண்டுக் காலத்திலே என்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சட்டமன்றத் தேர்தலையொட்டி வாக்குறுதிகளை வழங்கினார்கள். விவசாயச் சங்கத் தலைவருடைய இல்லத்திற்கே சென்று அத்தகைய உறுதிமொழிகள் வழங்கப்பட்டன. பிறகு நிதிநிலை அறிக்கையிலே 40 கோடி ரூபாய் அல்லது 42 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கடன்கள் ரத்து என்று ஒரு குழப்பமான சூழ்நிலையில், தெளிவற்ற நிலையில் ஒரு அறிவிப்பு செய்யப்பட்டது. அதிலும் பயனடைந்தவர்கள் யார்? உண்மையிலேயே பயன்பெற வேண்டியவர்கள் பயன் அடைந்தார்களா என்ற சந்தேகத்தை யெல்லாம் தோழமைக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களே இங்கே எடுத்துக் காட்டி இருக்கின்றார்கள்.

1981 பிப்ரவரி 4] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதன் பின்னர் நம்முடைய நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் சிலகூட்டங்களில் இந்த 42 கோடி, அதோடு சேர்ந்த 16 கோடி தக்காவிக் கடன்கள் இவைகளைத் தவிர வேறு கடன்களை இந்த அரசு ரத்து செய்யாது என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறி ஏடுகளிலே வெளிவந்தன; அது வானொலியிலும் ஒலிபரப்பப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து செப்டம்பர் திங்கள் 15 ஆம் நாள் நடைபெற்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பிறந்த நாள் விழாவில் அண்ணா சாலையிலே, அண்ணா சிலைக்கு அருகாமையிலே நடைபெற்ற கூட்டத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் 240 கோடி ரூபாயையும் ஐந்தாண்டுக் காலத்திலே இந்த அரசு ரத்து செய்யும் என்ற உறுதிமொழியினைத் தந்தார்கள்.

ஆனால், இந்த உறுதிமொழிகள் அனைத்தும் காப்பாற்றப்படாத, காற்றிலே பறக்க விடப்பட்ட, நிறைவேறும் என்கின்ற ஒரு நம்பிக்கையைக் கூட விவசாயிகளுக்கு அளிக்காத ஒரு குழந்தையில்தான் மின்னெட்டுக்கள், இன்னும் பல தொல்லைகளுக்கு விவசாயிகள் ஆளாக்கப்பட்டு, இந்தக் கிளர்ச்சி குமுறி எழுந்தது என்பதும், அது இன்னும் அடங்கியபாடில்லை, இன்னும் அது நீறுபூத்த நெருப்பாகத்தான் இருக்கிறது என்பதும் இந்த அவையிலே உள்ள நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். அதற்கு என்ன பரிகாரங்களைச் செய்யப் போகிறோம் என்பதற்கான திட்டவாட்டமான முடிவுகள், தமிழகத்திலே மிக முக்கியமான தொழிலாக இருக்கின்ற வேளாண்மைத் தொழில், அதிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற உழவர் பெருங்குடி மக்கள், அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள உபத்திரவங்கள் இவைகளை நீக்குவதற்கு என்ன திட்டவாட்டமான காரியங்களைச் செய்யப் போகிறோம் என்று தெளிவுரையாக இந்த ஆளுநர் உரை இல்லை என்பதுதான் எனக்குள்ள மெத்த வருத்தம் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னை மாநகரத்தில் பக்கிங்ஹாம் அன்ட் கர்நாட்டிக் மில் தொழிலாளர்கள் 13,000 பேர் இந்தியாவிலே மிகப் பெரிய ஆலை என்ற பேரும் புகழும் பெற்று, மிகப் பெரிய தொழிற்சங்கம் மற்றத் தொழிற் சங்கங்களுக்கெல்லாம் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்ற தொழிற்சங்கம் என்கின்ற சிறப்புப் பெற்று, மிகப்பெரும் தலைவர்களெல்லாம் அதனுடைய தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தார்கள் என்கின்ற கிரீத்தி பெற்று விளங்கும் பி அன்ட் சி மில் ஆலை மூடப்பட்ட காரணத்தினால் இன்றைக்கு 13,000 தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பை இழந்து, இன்னும் சில நாட்களுக்குப் பிறகு நடுத்தெருவிலே நிற்க வேண்டிய நிர்க்கதிக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது குறித்து மத்திய அரசோடு கலந்து பேசுவோ அல்லது மாநில அரசு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவோ தயக்கம் காட்டியது, தாமதம் காட்டியது. அதற்கான அவசரம் காட்டப்படவில்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1981 பிப்ரவரி 4]

(முற்பகல் 11-10)

அது அவசியமான பிரச்சனையாகவும் உணரப்படவில்லை என்பதும் நான் இங்கே எடுத்து வைக்கின்ற மிக முக்கியமான குற்றச் சாட்டாகும்.

அவசரக் கோலம் அள்ளித் தெளி என்பதைப்போல், கிராமப் புறத்திலே கிராம அதிகாரிகளுடைய நிர்வாகத்திலே சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலுங்கூட, அந்தக் கருத்தை நிறைவேற்றுவதிலே, முறைப்படி மாற்றுத் திட்டங்களை ஆராய்ந்து அதைச் செயல்படுத்துகின்ற எண்ணம் சிறிதும் இல்லாமல், திடீரென ஒரு அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாக 24,000 கிராம அதிகாரிகளை, வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு, மற்ற மாநிலங்களிலே அந்தக் கிராம அதிகாரிகளுக்கு எத்தகையை இழப்பீடுகள் தந்திருக்கிறார்கள். எத்தகையை நிவாரணங்கள், துயர் துடைப்புகள் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்காமல் அவர்களை சமஸ்தானாதிபதிகளைப் போல் வர்ணித்து, அவர்கள் மீது இல்லாத, பொல்லாத, இழிவான பழியை யெல்லாம் சுமத்தி, வீட்டுக்கு அனுப்பி இருக்கின்ற அந்தச் செயல் கண்டிக்கத்தக்க செயலாகும். அதற்கான மறுபரிசீலனை நடைபெறும் என்ற நம்பிக்கை சொல்கூட ஆளுநர் உரையிலே இடம் பெறாமல், அதற்கான சட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்ற அளவிலேதான் இந்த அரசு தன்னுடைய நடவடிக்கையிலே மேலும் பிடிவாதமாக இருக்கின்றது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன்.

ஆளுநர் உரையிலே அண்மையிலே நடந்து முடிந்த உலகத் தமிழ் மாநாடு பற்றிய குறிப்பு இருக்கிறது. உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்காக, தொடக்கத்திலே ஒரு பொது நிர்வாகக் குழு அமைக்கப்பட்டது. அப்படி அமைக்கப்பட்ட நிர்வாகக் குழுவினுடைய கூட்டம் எப்பொழுது கூடியது என்பதுதான் வேடிக்கையானது. வேதனையானது. பொது நிர்வாகக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டதும், உடனடியாகக் கூடி, அந்த மாநாட்டை எப்படியெல்லாம் நடத்தலாம் என்று திட்டங்களைத் தீட்டி, எந்த வகையிலே அது சிறப்பாக அமைய வழி வகுக்கலாம் என்ற சீரிய யோசனைகளைப் பெற்று அந்த மாநாட்டுக்கான நடவடிக்கையிலே இறங்காத இந்த அரசு ஆளுநர் உரையிலே மாத்திரம் அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. “..... நன்கு உருவாக்கப்பட்ட சீரிய திட்டத்தினை வகுக்க இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டது” என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அண்மை நிலை என்னவென்றால், மாநாடு நடைபெறுவதற்கு 20 நாட்களுக்கு முன்புதான், அதாவது 13-12-1980, டிசம்பர் 13-ஆம் தேதிதான் சென்னை மாநகரத்திலே அந்தப் பொது நிர்வாகக் குழுவினுடைய கூட்டமே கூடி, என்னென்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி யோசனை கேட்கவில்லை; என்னென்ன

1981 பிப்ரவரி 4] டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

செய்திருக்கிறோம், என்னென்ன செய்யப் போகிறோம் என்பதை தாங்கள் ஏற்கெனவே அறிவித்த திட்டங்களை ஒரு 'இன்பர் மேஷன்', ஒரு செய்தியாக அந்தக் குழுவுக்குத் தரப்படுகிறதே அல்லாமல், முறைப்படி திட்டங்கள் எதுவும் அங்கே நடத்தப்படவில்லை, யோசிக்கப்படவில்லை. அதனால்தான் அந்த மாநாடு, எந்த அளவிற்கு அவசரக் கோலமாக நடத்தப்பட்டது என்பதற்கு ஒரு துளி உதாரணத்தைத் தரவேண்டுமானால், வைக்கப்பட்ட சிலைகளிலே கூடக் கோளாறு. ஒன்றிரண்டு சிலைகள் தான் ஒரு அரை உருவச் சிலை, அல்லது முழு உருவச் சிலையாக வைக்கப்பட்டது.

திரு. க. அன்பழகன் : ஆன் எ. பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர்
* * * * * (கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : **இவை அனைத்தும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது. அடுத்து மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, உலகத் தமிழ் மாநாட்டில், மதுரை மாநகரத்திலே திட்டமிட்டு அல்லது திட்டமிட்ட செயல்முறைகள் வகுக்கப்பட்டு காரியங்கள்நடைபெறாத காரணத்தினால் எந்த அளவுக்கு அலங்கோலங்கள் ஏற்பட்டன என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணத்தை முதலிலே நான் உங்கள் முன்னாலே வைக்க விரும்புகிறேன். பிறகு 15 நாள் 10 நாள் கழித்து அந்தத் தவறுகள் தீர்க்கப்பட்டதாக அறிகிறேன். அங்கே சிலைகள் வைக்கப்பட்டன, வைக்கப்பட்ட சிலைகள், சென்னையிலே அண்ணா அவர்கள் காலத்திலே வைக்கப்பட்டது போன்று முழு உருவச் சிலைகள் அல்ல. இதிலே ஒன்றிரண்டு சிலைகளைத் தவிர, அத்தனையும் சிலைகள் அல்ல. வெறும் தலைகள் தான் வைக்கப்பட்டன. அப்படி வைக்கப்பட்டதிலே கூட ராபர்ட் டி. நொபிலி-யின் தலை ஒன்றை சிலையாகவைத்து, அதற்குக் கீழே வைக்கப்பட்ட கல்வெட்டிலே, வீராமாமுனிவர் திருஉருவச் சிலை என்று எழுதப்பட்டு, அதனுடைய தலைவர் மாண்புமிகு விஜயசாரதி என்றும், திறப்பாளர் மாண்புமிகு இராமச்சந்திரன் என்கின்ற அடிக்கல்—நொபிலியினுடைய சிலைக்கு வைக்க வேண்டிய அடிக்கல்லை—வீரமா முனிவர் சிலைக்கும், வீராமா முனிவர் சிலைக்கு வைக்க வேண்டிய அடிக்கல்லை, நொபிலியினுடைய சிலைக்குக் கீழேயும் வைத்தார்கள்.

(முற்பகல் 11-20)

அதைப்போலவே, வீராமாமுனிவர் சிலையை வைத்துவிட்டு, அந்தச் சிலைக்குக் கீழே—இது ராபர்ட் நொபிலியினுடைய சிலை என்று எழுதினார்கள். எனக்குள்ள வருத்தம் எல்லாம் உலகத்தில்

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[டாக்டர் மு கருணாநிதி] [1981 பிப்ரவரி 4]

இருந்து வந்திருந்த தமிழர்கள் எல்லாம் அதைப் பார்த்து விட்டு, தமிழ்நாட்டில் உள்ள தமிழர்களுக்கு வீரமாமுனிவர் யார், ராபர்ட் நொபிலி யார் என்கிற வித்தியாசம் கூடத் தெரியாமல் போய்விட்டது என்று கேலி செய்து இருப்பார்களே என்ற வருத்தம்தான். எனவே, திட்டமிட்டு இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடைபெறவில்லை. முறையாகச் செயல்கள் வகுக்கப்படவில்லை என்பதற்கு இது ஒரு ஆதாரமாகும்.

சுற்றுலாத் துறை சார்பாக மதுரையிலே ஒரு ஓட்டல்—ஒரு விடுதி ஏறத்தாழ ரூபாய் 50 இலட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டு, 20—25 ஆயிர ரூபாய் செலவில் அந்த ஓட்டலுக்கு ராஜராஜன் என்ற பெயர் சூட்டப்பெற்று, எழுதப்பெற்று, அந்தப் பலகை வைக்கப்பட்டு, “இந்து” போன்ற பத்திரிக்கைகளில் எல்லாம் கூட அந்த ஓட்டலின் திறப்பு விழாவுக்கு விளம்பரங்கள் வெளியிடப்பெற்று, அப்படி வெளியிடப் பெற்ற விளம்பரத்தில் ஆளுநர் வாழ்த்து, முதலமைச்சரின் வாழ்த்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் வீரப்பன் அவர்கள் வாழ்த்து இவைகள் எல்லாம் இடம் பெற்று, சோழ மன்னன் ராஜராஜனின் பெயரால் இந்த விடுதி விளங்கும் என்று சோழமானின் கீர்த்திக்கும் புகழ்பாடப்பெற்று, இத்தனைக்கும் பிறகு திடீரென்று ராஜராஜனின் பெயரால் அமைந்த அந்த விடுதியின் பெயரை ஒரே உத்தரவின் மூலம் மாற்றி அல்லது முதலமைச்சர் அங்கே சென்றவுடன் மாற்றி, “ஓட்டல் தமிழ்நாடு” என்கிற பெயரை வைத்து விட்டார்கள். ஓட்டல் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்ததிலே எனக்கு எந்தவிதமான மறுப்பும் இல்லை. வருத்தமும் இல்லை. நான் கேட்பது எல்லாம், அதையே கொஞ்சம் ஆர, அமர சிந்தித்து முதலிலேயே “ஓட்டல் தமிழ் நாடு” என்று பெயர் வைத்து இருந்தால் என்ன? அதை விட்டு விட்டு, முதலில் ராஜராஜன் என்று பெயர் வைப்பானேன்? அந்தப் பெயரை வைத்துவிட்டு, பிறகு அந்தப் பெயரை மாற்றுவானேன்? இது ஒரு பெரிய மாமன்னனுக்கு அவமானம் என்று தான் தமிழ் நாட்டு மக்களைப் பொறுத்தவரையில் கருதுகிறார்கள் என்கிற ஆணித்தரமான குற்றச்சாட்டை இங்கே நான் வைக்க விரும்புகிறேன்.

அங்கே வெளியிடப்பட்ட மலர் குறித்து காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவரும், என்னுடைய அருமை நண்பருமான திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் இங்கே ஒரு பிரச்சனையைக் கிளப்பினார்கள். அதிலே வெளியிடப்பட்டுள்ள ஒரு கட்டுரை 174 ஆம் பக்கம் முதல் 177 ஆம் பக்கம் வரையில் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அதில் மறவர் குல பெருமக்கள் இழிவுபடுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்று இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு நம்முடைய நிதி அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் விளக்கம் அளிக்கும் போது சொன்னார்கள் மறவர் என்றால் வீரர் என்ற பொருள் அந்தப் பெருநிலைதான் அது கையாளப்பட்டு

1981 பிப்ரவரி 4] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இருக்கக்கூடும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சம்பல் நதிப் பள்ளத்தாக்கில் இருப்பவர்கள் வீரர்கள் என்று அழைக்கப்படவில்லை. கொள்ளைக்காரர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். அந்தக் கொள்ளைக்காரர்களை வீரர்கள் என்று அழைப்பது தவறு. மறவர் என்றால் வீரர், அந்த மறவர் என்கிற அடைமொழியை கொள்ளைக்காரர்கள்—கொள்ளைக்கார மறவர்கள் அல்லது கொடும் மறவர்கள் என்கிற பெயரால் அழைப்பது உள்ளபடியே அந்தக் குலத்தை இழிவுபடுத்துகின்ற ஒரு காரியமாகும்.

நாவலர் அவர்களோ அல்லது மற்றவர்களோ அன்றைக்கு ஒரே வரியிலே பதில் சொல்லியிருக்கலாம். அந்தக் கட்டுரையில் அந்தத் தவறு நேர்ந்து விட்டமைக்காக வருந்துகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் வாதத்திற்கு வாதம் எடுத்து வைத்து, அவர்களுடைய பிடிவாதத்தை இங்கே காட்டினார்களே அல்லாமல், ஏதோ தவறு நேர்ந்து விட்டது, அந்த மலர் ஒரு வேளை அடுத்து பதிப்பு என்று வெளியிடுவதாக இருந்தால், அதிலே வராமல் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக, அதுதான் சரி. அது சங்க இலக்கியத்தில் இருக்கிறது. எனவே, தவறு இல்லை என்று சொன்னார்கள்.

இதே கருத்தைத்தான் முன்பொருமுறை கழக ஆட்சியிலே நான் முதலமைச்சராகவும், நாவலர் அவர்கள் கல்வியமைச்சராகவும் பொறுப்பேற்று இருந்த நேரத்தில், பாடப் புத்தகத்திலே இப்படி மறவர்களை இழிவுபடுத்தும் சொல் வந்துவிட்டது என்று அன்று இருந்த பார்வார்ட் பிளாக் கட்சித் தோழர்கள் எடுத்துக் காட்டியபோது, நாவலர் அவர்கள் இலக்கியத்தில் இருக்கிறது என்று வாதிட்டார்கள். என்றாலும்கூட, அவர்கள் மனதைப் புண்படுத்துமேயானால், அதை எடுத்து விடலாம் என்று சொல்லி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு, பாடப் புத்தகத்திலே இருந்து அது அகற்றப்பட்டது.

இப்போது நாவலர் அவர்கள் எடுத்து வைத்த வாதம்—இலக்கியத்தில் இருக்கிறது என்ன செய்ய என்று கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்வேன் நானும், நாவலர் அவர்களும், நம்முடைய பேராசிரியர் அவர்களும் அமைச்சர் பொறுப்பில் இந்த அவையிலே இருந்த காலத்தில் “நீரானும் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக்கெழில் ஒழுகும், சீரானும் வதனமெனத் திகழ்பரதக் கண்டமதில்”, என்ற மனோன்மனியம் சுந்தரம்பிள்ளையினுடைய பாடலை “தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தாக” அரசு நிகழ்ச்சிகளில் பாடவேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பித்தோம். அந்தப் பாடலிலே “ஆரியம்போல் உலக வழக்கு அழிந்து ஒழிந்து சிதையர் உன் சீரளமைத் திறம்” என்ற அந்த வார்த்தைகளை எடுத்துவிட்டோம். ஏனென்றால் ஒரு வாழ்த்து பாடப்படுகின்ற

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1981 பிப்ரவரி 4]

நேரத்திலே ‘அழிந்து, ஒழிந்து’ என்கின்ற இந்த சொற்களோ அல்லது இன்னொரு மொழியைக் கேலி செய்கின்ற அளவு ‘ஆரியம் போல் உலக வழக்கு அழிந்து ஒழிந்து’ என்று இருக்கின்ற சொற்களோ இடம்பெற வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் அன்றைக்கு “ஆரியம்போல் உலக வழக்கு அழிந்து ஒழிந்து” என்கின்ற அந்த வார்த்தைகளை எடுத்துவிட்டோம். மனோன் மணியம் சுந்தரம்பிள்ளை பாடியிருக்கிறாரே, இருந்தால் என்ன என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை; அப்படி வைக்கவும் இல்லை. அதைப்போல நான் எழுதிய சிலப்பதிகார நாடகக் காப்பியம். அந்த நாடகக் காப்பியத்திலே கூட சிலம்பு திருடியவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பார் என்று இளங்கோவடிகள் எழுதியதை கூட மாற்றி, அது ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பார் மனத்தைப் புண்படுத்தும் என்ற காரணத்தால் அரண்மனையிலுள்ள ஒரு அதிகாரிதான் அந்தக் காரியத்தைச் செய்தார் என்று கதையை மாற்றி, அப்படி எழுதிவிட்டு, அந்த நாடக இலக்கியத்திற்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முன்னுரை தந்து, நம்முடைய நாவலர் அவர்களும் அந்தப் புத்தகத்தை வெளியிட்ட விழாவிலேயும் சரி, அந்தப் படம் வெளியீட்டு விழாவிலேயும் சரி அதைப் பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். எனவே சிலப்பதிகாரத்திலே இருக்கிறதே, இன்னார்தான் சிலம்பு திருடினார் என்று வைத்தால் என்ன என்று நாம் அப்போது வாதிடவில்லை; யாரையும் புண்படுத்தாமல் இருக்கட்டும் என்பதற்காக.

நான் கேள்விப்பட்டேன். மதுரை மாநாட்டிலே கூட

“காவா நாவிற்கனகனும் விஜயனும்

விருந்தின் மன்னர் தம்மொடு கூடி

அருந்தமிழ் ஆற்றல் அறிந்திலராகி

செப்பிய மொழிகளை சேரனுக்கு உணர்த்துவேன்”.

என்று கனக விஜயர் தமிழ் மன்னர்களை இகழ்ந்துரைத்தார் என்ற செய்தியை சேர மன்னனுக்குச் சொல்ல, செங்குட்டுவன் சீறியெழுந்து படைகொண்டு சென்று, வடபுலம் வரையிலே சென்று ஆங்காங்கே மன்னர்களை வென்று, குயிலார்லும் என்கின்ற இடத்திலே கனக விஜயரை சிறைப்பிடித்து, அவர் களுடைய தலையிலே கல்லேற்றி, கண்ணகிக்குச் சிலை வடிக்க தமிழகத்திற்குக் கொண்டுவந்தான்; வஞ்சி மூதுரில் சிலை நாட்டினான் என்ற அந்த வரலாற்றை மதுரையிலே பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்கள் வருகின்ற காலத்திலே ஊர்வலத்திலே அலங்கார வண்டிகளிலே ஒரு வண்டியாக சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அந்த வண்டி இடம்பெறுமா என்று நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் எஸ். டி. எஸ். அவர்களிடம் நிருபர்கள் கேட்டபோது, “இடம்பெறும்” என்று அவர்கள் சிரித்துக் கொண்டே பதில்

1981 பிப்ரவரி 4] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சொன்னார்கள் என்ற செய்திகள் எல்லாம் பத்திரிகைகளிலே வந்து, கடைசி நேரத்திலே அந்த வண்டி நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. ஏன் நிறுத்தப்பட்டது என்று நான் கேட்கவில்லை. நிறுத்தப்பட்ட வண்டி இலக்கியத்தில் இருக்கிறது ; எனவே இருந்தால் என்ன என்று அப்போது நாவலர் வாதிடவில்லை. இருந்தாலும் கூட இது யாரையாவது புண்படுத்தக்கூடும் என்ற காரணத்தால் அந்த வண்டி நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இலக்கியத்திலே உள்ள வரலாற்று உண்மை. கனக விஜயன் தலையிலே கல்லேற்றி வந்தது வரலாற்று உண்மை. அந்த வண்டி நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அரிச்சந்திரா நாடகம் பழைய இலக்கியம்தான் ; இதிகாசம்தான். அதிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இழிவுபடுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதற்காக ஒரு போராட்டமே நடைபெற்று நடத்தப்பட்டு, முன்பு இருந்த அரசாலே அன்றைக்கு தடை விதிக்கப்பட்டது. அது இலக்கியத்திலே இருக்கிறது ; இதிகாசத்திலே இருக்கிறது ; ஆகவே, தாழ்த்தப்பட்டவர்களை இழிவுபடுத்துவது தவறு இல்லை என்று யாரும் வாதிடவில்லை. நண்பர் இளைய பெருமாள் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் நன்கு தெரியும். எனவே தான் இப்படி யாரையும் இழிவுபடுத்தக்கூடிய அளவுக்கு, புண்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு ஏதாவது இருக்குமானால் அவைகளை நாம் ஓரளவுக்கு கவனத்திற்கு கொண்டுவராமல் இருப்பது நல்லது என்ற முடிவை கழக அரசும் சரி, அண்ணா தி.மு.க. அரசும் சரி மேற்கொண்டிருக்கும்போது இந்த விவகாரத்தில் மாத்திரம் நான் சொன்னேன் என்பதற்காக அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே திரு. சுந்தரராஜ் சொன்னார் என்பதற்காக ஒரு பிடிவாதத்தை மேற்கொள்வது நல்லதல்ல. ஒரே வரியிலே, அன்றைக்கு எழுந்தவுடன் நம்முடைய முதலமைச்சரோ அல்லது நிதி அமைச்சரோ சொல்லியிருக்கலாம். எப்படியோ தவறு நேர்ந்துவிட்டது ; அது எதிர்காலத்தில் திருத்திக் கொள்ளப்படும் என்று சொல்லியிருக்கலாம். எனவேதான் நீங்கள் வாதங்களை வைப்பதிலே போட்டி போடுகிறீர்களே அல்லாமல், இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் பிடிவாதமாக இருக்கிறீர்கள் என்கின்ற குற்றத்தை நான் உங்கள்மீது சுமத்த தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையிலே கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு ஜெகத்குரு சங்கராச்சாரியார் அவர்களுடைய ஆசியும் பெறப்பட்டது என்ற செய்தியும் நம் முடைய முதலமைச்சரால் வெளியிடப்பட்டது. நான் அதுபற்றி எத்தகைய விமரிசனங்களையோ கருத்து மாறுபாடுகளையோ எடுத்துகூற விரும்பவில்லை. உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு ஆசி அளித்த ஜெகத்குரு சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே ஆண்டவனுக்கு, ஆலயங்களில் இருக்கிற விக்கரகங்களுக்கு தமிழிலேயே அர்ச்சனை நடத்துவதற்கும் அனுமதி அளிப்பாரேயானால்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1981 பிப்ரவரி 4]

உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கு ஆசி அளித்ததைவிட அதிகப் பாராட்டு தலை நான் சங்கராச்சாரியார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருப்பேன். சங்கராச்சாரியாரோடு நெருக்கம் கொண்டிருக்கிற நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அத் தகைய ஒரு அனுமதியை, இருக்கின்ற தடையை நீக்குகின்ற ஒரு நிலையை, சங்கராச்சாரியாரோடு கலந்து பேசி எதிர் காலத்திலே தமிழ்நாட்டு ஆலயங்களிலே எங்களுடைய தமிழ் கடவுள்களுக்கு தமிழ்தான் புரியும்; பிற மொழி புரியாது; எனவே தமிழில் அர்ச்சனை செய்ய சங்கராச்சாரியார் அவர்களே முன் நின்று, வலிய வந்து அவர்களே அதை அனுமதிக்கிற அளவுக்கு, நடைமுறைப்படுத்துகின்ற அளவுக்கு, ஒரு ஆலயத்திலே அவர்களே அதற்கு தொடக்க விழாவினை நடத்துகின்ற அளவுக்கு அனுமதித்து, முன்வருவார்களேயானால், நான் உள்படியே மெத்த மகிழ்ச்சியடைவேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-30]

அந்த மாநாட்டில் நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் உரிமைகள் சிலவற்றை நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்கோ, இந்த நாட்டினுடைய கவனத்திற்கோ கூட அல்ல, மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கண்காட்சி தொடக்க விழாவை நடத்த வந்த கர்நாடக மாநில முதலமைச்சர் திரு. குண்டூராவ் அவர்கள் “இரண்டு மாநிலங்களுக்கிடையே பிரச்சினைகள் உள்ளது உண்மைதான், ஆனால் பரிவு உணர்வுடன் அணுகினால் அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும்” என்று அவர் பேச—நான் தினமணியின் மதுரைப் பதிப்பில் 6—1—1981-லே வெளியிடப்பட்ட செய்தியைத் தான் படிக்கிறேன்—எம். ஜி. ஆர். அவர்கள்,—அதிலே எம். ஜி. ஆர். என்று இருக்கின்றது, எனவே ஏன் முதலமைச்சர் என்று சொல்லவில்லை என்று யாரும் கோபித்துக்கொள்ள வேண்டாம்—“தலைமை வகித்துப் பேசிய எம்.ஜி.ஆர். காவிரி நதி இரு மாநிலங்களிலும் பாய்வது பற்றி கர்நாடக முதல்வர் பேசியதைப் பற்றி குறிப்பிட்டு, இது நாசுக்கான பிரச்சினை என்றும் காவிரி நதியிலிருந்து கர்நாடகம் அதிகபட்ச பலனை பெறுவதில் தமிழகம் குறுக்கே நிற்காது என்றும் கூறினார்.” இது மதுரை தினமணியில் வெளியாகி இருக்கின்றது. இதற்கு இதுவரையில் அரசின் சார்பிலே மறுப்பு வரவில்லை. காவிரி நதியிலிருந்து கர்நாடகம் அதிகபட்ச பலனைப் பெறுதலில் தமிழகம் குறுக்கே நிற்காது என்று கூறுவது தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு மிக மிக ஆபத்தான விவகாரம். என்ன சொல்லி இருக்க வேண்டும் என்றால் தமிழக ஆயக்கட்டுகளுக்கு குந்தகம் வராது வகையில் கர்நாடக

1981 பிப்ரவரி 4] [டாக்டர் திரு. மு. சுருணாநிதி]

மாநில மக்களும் பயனடைவதில் நாங்கள் குறுக்கே நிற்க மாட்டோம் என்று சொல்லியிருந்தால் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கும் பாதகம் இல்லை. கர்நாடக மக்களுக்கும் பாதகம் இல்லாத ஒரு செய்தியாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அதற்கு மாறாக காவிரியிலிருந்து கர்நாடகம் அதிகபட்ச பலனைப் பெறுவதில் தமிழகம் குறுக்கே நிற்காது என்று கூறியிருப்பது தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கும், தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பழம்பெரும் ஆயக்கட்டுகளைப் பெற்றிருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் பேரபாயத்தை உண்டாக்கக்கூடிய ஒரு செய்தியாகும்.

இன்னொன்று. இந்தக் காவிரி பிரச்சினை பற்றிப் பேசும் போது நான் குறிப்பிடுவது மிக மிக அவசியம். கடந்த செப்டம்பர் திங்கள் டெல்லியிலே நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைக்கு நம்முடைய முதலமைச்சர், கேரளத்தினுடைய முதலமைச்சர், புதுவை மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சர் ஆகிய இவர்கள் எல்லாம் சென்று இருக்கும்போது கர்நாடகத்தினுடைய முதலமைச்சர் வருகிறார்—இதிலே வேடிக்கை, விபரீதம் என்னவென்றால் கர்நாடக மாநிலத்தின் சார்பாக பேச்சுவார்த்தைக்கு வந்த முதலமைச்சர் குண்டூராவ் அவர்களோடு கர்நாடக மாநிலத்தினுடைய முன்னாள் அமைச்சர், இப்போது எந்தப் பதவியிலும் இல்லாத எச். எம். சென்னபாசப்பா அவர்கள் இடம் பெற்று பெரும்பான்மையான வாதங்களை அந்த முதலமைச்சர்களின் மாநாட்டில் திரு சென்னபாசப்பா அவர்கள் நடத்தி இருக்கிறார்கள். கர்நாடக மாநிலத்திலே எந்தப் பதவிப் பொறுப்பிலும் இல்லாத ஒருவர் மத்திய அரசு கூட்டிய அந்த முதலமைச்சர்களுடைய மாநாட்டு நிகழ்ச்சியில், காவிரி பிரச்சினை பற்றிய நிகழ்ச்சியில் அதிகப்படியான விவாதங்களை நீண்டநேரம் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தி இருக்கிறார் என்பதும் அதைத் தமிழக அரசின் சார்பிலே தடுக்கவில்லை. அது கூடாது என்று மறுக்கவில்லை என்பதும் உள்ளபடியே நம்முடைய துரதிஷ்டமாகும். ஏனென்றால் தமிழ்நாட்டுக்கு அதிகமான அளவுக்கு காவிரி தண்ணீர் தரக்கூடாது என்றும், தமிழ்நாடு ஏன் முப்போக சாகுபடியைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றும் கேள்வி கேட்பதிலே அழுத்தத்திருத்தமான எண்ணம் கொண்டவர் சென்னபாசப்பா. அவர் அப்படிப்பட்ட விவாதங்களில் கலந்துகொள்கிற நேரத்தில் தமிழ்நாட்டுக்கு நன்மைகள் கிடைக்கக்கூடிய முடிவுகளை நிச்சயமாக நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது.

உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே இந்தத் திணிப்பு பிரச்சினையில் நம்முடைய இந்திய திருநாட்டினுடைய தலைமைமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் உறுதிமொழியைத் தந்ததை நம்முடைய ஆளுநர் உரையிலே அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே இங்கே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் அவர்களும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் அவர்களும், மற்றுமுள்ள கட்சியின் தலைவர்களும் தங்களுடைய

[டாக்டர் திரு. மு. கருணாநிதி] 1981 பிப்ரவரி 4

விவாதங்களை எடுத்து வைத்த நேரத்தில் வேறுபல கருத்துக்களை அதாவது இன்னும் அழுத்தந்திருத்தமாகக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள் ஆனால் உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலேதான் இந்தக் கருத்தை இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்று இல்லை. அவர்கள் இந்தியப் பிரதமராக வருவதற்கு முன்பு கூட அதாவது இரண்டாவது முறையாக வருவதற்கு முன்பு கூட 1979-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 30 ஆம் நாள், சென்னை கடற்கரையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நடத்தப்பட்ட பெரியார் அண்ணா பிறந்தநாள் விழாவில் அவர்கள் பேசும்போது, அவர்களுக்கு முன்பு நான் பேசிய நேரத்திலே குறிப்பிட்டதைத் தொடர்ந்து அவர்கள் சொன்னார்கள் “என்னுடைய தந்தை அளித்த உறுதிமொழியை நான் காப்பாற்றுவேன், இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்பும் வரை ஆங்கிலமே நீடிக்கும்” என்று. அந்த உறுதிமொழியை அம்மையார் அவர்கள் தந்தார்கள்.

பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பிறகு பிரதமராகப் பொறுப்பெற்றுக்கொண்ட பிறகும் சட்டமன்றத் தேர்தல் நேரத்தில் அவர்கள் இங்கே வந்தபோதெல்லாம் அந்த உறுதி மொழியைத் தரத் தவறவில்லை. ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர்—சட்டமன்றத் தேர்தல் நேரத்தில் அப்போது முதலமைச்சராக இல்லை—வாக்காளர்களைச் சந்திக்கும்போதெல்லாம் பிரதமர் அவர்களுடைய உறுதிமொழியை நம்பக்கூடாது என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், காங்கிரஸ் கட்சியும் கூட்டு சேர்ந்து இங்கே ஆட்சியை அமைப்பார்களேயானால் அண்ணா அவர்கள் கொண்டுவந்த இருமொழித் திட்டத்திற்கே ஆபத்து ஏற்படும் என்றும் மீண்டும் மும்மொழித் திட்டம் வந்துவிடும் என்றும் ஒருபுறம் மக்களிடத்திலே எழுப்பினார்கள். அப்பொழுது நாங்கள் விளக்கம் அளித்தோம். 68 ஆம் ஆண்டு, அண்ணா அவர்கள் இந்த அவையிலே இரு மொழித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது, இந்திரா காந்தி அம்மையார் தான் டெல்லியிலே பிரதமராக இருந்தார். அவர் அதை தடுக்கவில்லை, எனவே, இப்பொழுது இங்கே ஒரு கூட்டணி ஆட்சி அமைவதானாலும் கூட நிச்சயமாக இரு மொழித் திட்டத்திற்கு எந்த ஆபத்தும் வராது என்று சொல்லியும் கூட, ஏதோ தேர்தலுக்காக கருணாநிதியும், மற்றவர்களும் சொல்கிறார்கள் என்று என்னுடைய அன்புக்குரிய எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், அன்றைக்கு சொன்னார்களே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

ஆனால் இன்றைக்கு முதல் அமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் அளித்த இந்த உறுதி மொழியே நமக்கு போதுமானது என்றும், கேரளத்தினுடைய முதல் அமைச்சர் நாயனார் அவர்கள் அதை அழுத்தம் திருத்தமாகப் பேசும்போது கூட, “அவர்கள் நிச்சயமாக

1981 பிப்ரவரி 4] [டாக்டர் திரு. மு. கருணாநிதி]

இந்தியைத் தனிக்க மாட்டார்கள்” என்று கேரள முதலமைச்சர் நாயினார் அவர்களுக்குத் ஆறுதல் கூறுகிற அளவிற்கும் பேசி இருப்பது, தேர்தலுக்கு தேர்தல் நிலைமைகள் மாறுகின்றன என்பதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த உறுதி மொழி நிலையானதாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே அழுத்தம் திருத்தமான கருத்தோடு இருக்கிறோம்.

அப்படி நிலையானதாக ஆக்கப்படுவதற்கு அது அரசியல் சட்டத்திலே இடம் பெற வேண்டும். நேருவினுடைய உறுதி மொழி அரசியல் சட்டத்திலே இடம் பெற வேண்டும். அதுவும் எப்படி இடம் பெற வேண்டும் என்றால், தமிழ் உள்ளிட்ட, இந்தியாவிலே இருக்கக் கூடிய தேசிய மொழிகள் அனைத்தும் மத்திய அரசினுடைய அலுவல் மொழியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும் என்கிற குறிக்கோளோடு— இந்த வகையில்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய மொழிப் போர் இயக்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, எல்லா மொழிகளுக்கும் ஒரு சமத்துவ நிலைமை மத்திய அரசிலே ஏற்பட்டாக வேண்டும். இந்தித் திணிப்பு என்பது இருக்கவே கூடாது. அதற்கு முதல் கட்டமாக, தற்காலிக ஆறுதலாக நேருவினுடைய உறுதி மொழி இந்திரா காந்தி அவர்களால் காப்பாற்றப்படும் என்று சொல்லப்பட்டாலும் கூட—நான் விரும்பவும் இல்லை, அப்படி நேரக் கூடாது என்றும் விரும்புகிறேன். ஆனால் இயற்கையினுடைய வலிமையை யாரும் எதிர்த்து வெற்றி அடைந்து விட முடியாது, அந்த வகையிலே எதிர்காலத்தில் இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்குப் பிறகு வருபவர்கள் தமிழை, தமிழரை வாட்டி எடுக்கிறவர்களாக இரண்டாம் தர குடிமக்களாக ஆக்கிவிடுபவர்களாக இருந்தால் என்ன செய்வது என்ற அச்சத்தின் காரணமாகத்தான், நேருவினுடைய உறுதி மொழி அரசியல் சட்டத்திலே இடம் பெற்றதாக வேண்டும் என்பதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அழுத்தம் திருத்தமான கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆளுநருடைய உரையில் 6-வது 5 ஆண்டு திட்டம் குறித்து சொல்லப்பட்ட செய்தியில், தமிழ் நாட்டின் 6-வது 5 ஆண்டு திட்டத்தின் அளவு அண்மையில் 3,150 கோடி ரூபாய் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலே பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும், வெளியிலே இருக்கிற ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்துள்ள அல்லது சேர்ந்துள்ள ஏடுகளும் கூட, அது பற்றிக் குறிப்பிட்டு வரலாறு காணாத நிகழ்ச்சி என்றெல்லாம் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். 6-வது 5 ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு தமிழக அரசு மத்திய அரசிடம் கோரிய ஒப்புதல் முதலிலே 3,960 கோடி ரூபாய் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. இதிலே இறுதியாக மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்து இருப்பது

[டாக்டர் திரு. மு. கருணாநிதி] [1981 பிப்ரவரி 4]

3,150 கோடி ரூபாய்தான். அதாவது தமிழ் நாட்டினுடைய நிதி ஆதாரங்களைக் கொண்டு தமிழ் நாட்டில் நீங்கள் இவ்வளவு கோடி ரூபாய்க்கு திட்டங்கள் நிறைவேற்ற நாங்கள் ஒப்புதல் அளிக்கிறோம் என்பதுதான் அதற்குப் பொருளே தவிர வேறு அல்ல. ஏதோ 3,150 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசு தமிழ் கத்திற்கு மானியமாகக் கொடுத்து விட்டதைப் போன்று பேசுவது சரியல்ல.

நம்முடைய நிதி ஆதாரங்களைக் கொண்டு நிறைவேற்ற இருக்கிற திட்டங்களுக்கு நாம் வகுத்து அளித்திருக்கிற 'டிராப்டை' அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் பொருள். திட்டத்திற்கு மத்தியிலே இருந்து பணம் வாங்குவது என்பது வேறு. ஒப்புதல் வாங்குவது என்பது வேறு. இந்த இரண்டிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நாம் புரிந்துக் கொண்டால், அதன் அடிப்படையில் பார்த்து மத்திய அரசிடமிருந்து வாங்க வேண்டிய அளவிற்குத் தேவையான அல்லது உரிய உரிமை படைத்த தொகையை வாங்கியிருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் — இல்லை. முதலிலே மத்திய அரசு 6-வது 5 ஆண்டுத் திட்டத்திற்கென ஒப்புக் கொண்டது 2,400 கோடி ரூபாய்தான். அப்படி 2,400 கோடி ரூபாய்க்கு ஒப்புக் கொண்ட போது, மத்திய அரசினுடைய மானியமாக, அல்லது உதவியாக—'சென்டர்—அஸிஸ்டன்ஸ்' 612 கோடி ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். இதன் மிகவும் கவனம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். 2,400 கோடி ரூபாய் முதலிலே அளிக்கப்பட்ட போது, 6-வது 5 ஆண்டு திட்டத்திற்கென மத்திய அரசின் உதவித் தொகையாக 612 கோடி ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதாவது 2,400 கோடியில் 612 கோடி ரூபாய் என்பது சுமார் 25 சதவீதம் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது.

[முற்பகல் 11.40]

இப்போது திட்டத்தின் அளவு ரூபாய் 2,400 கோடியிலிருந்து 750 கோடி அதிகப்படுத்தி 3,150 கோடியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒப்புதல் கிடைத்திருக்கிறது. இதிலே ஒன்றை மறந்து விடக்கூடாது. ரூ. 2,400 கோடிக்கு 612 கோடி மத்திய அரசு உதவி என்றால் அது சுமார் 25 சதவீதம் என்றால் இப்போது 3,150 கோடி என்று திட்டம் உயர்த்தப்பட்ட பிறகு மத்திய அரசினுடைய உதவி 802 கோடி ரூபாய் நாம் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் நாம் பெற்றிருப்பது எவ்வளவு என்றால் 661 கோடி ரூபாய்தான். அதாவது 20 சதவீதம்தான். 2,400 கோடிக்கு மத்திய உதவி சுமார் 25 சதவீதம் என்று இருக்க 3,150 கோடியாக திட்டத் தொகை உயர்த்தப்பட்ட பிறகு 25 சதவீதம் என்பது குறைந்து 21 சதவீதம் ஆக ஆகியிருக்கிறது. "இதில் எனக்குத் திருப்திதான்" என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பது தமிழ்நாட்டிற்கு பாதகமான, தமிழ்

[1981 பிப்ரவரி 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நாட்டுக்குக் கிடைக்கவேண்டியதை நாமே வலுவில் சென்று இழந்துவிடக்கூடிய ஒரு நிலை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

கவர்னர் உரையில் “மனம் திறந்து பேசுக” என்ற ஒரு சொற்றொடர் உள்ளது “நாங்கள் கடை திறந்து வைக்கவா வேண்டாமா” என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே ‘மனம் திறந்து பேசுக’ என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவர்னர் வாயிலாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் மனம் திறந்து பேசுவதை விட நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மனம் திறந்து இதைப்பற்றி என்னென்ன பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவு கூறுவது மிக முக்கியமாகும். 1973-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 2-ம் நாள் அன்று திருவல்லிக்கேணியில் நடைபெற்ற ராஜாஜி இரங்கற் கூட்டத்தில் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள், அன்றைக்கு முதல் அமைச்சர் பொறுப்பில் இல்லாத நேரத்தில், பேசினார்கள். மதுவிலக்குத் தத்துவம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் உயிர்க் கொள்கைகளில் ஒன்று. அதில் முழு மூச்சான நம்பிக்கை கொண்டவர் ராஜாஜி. எனவே, அண்ணா அவர்கள் புனிதமாகக் கருதிய மதுவிலக்குக் கொள்கையை இந்த நாட்டில் நிலைபெற வழிகோலியவர் ராஜாஜி. இந்த மதுவிலக்கை திரும்பவும் கொண்டுவர எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஈடுபட்டு உழைக்கும், முழு ஒத்துழைப்பு தரும் என்று 1973-ல் முதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் இரங்கற் கூட்டத்தில் நம்முடைய இன்றைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அன்று குறிப்பிட்டார்கள். பிறகு ஜூன் திங்கள் 7-ம் தேதி அவர் பேசிய பேச்சு அன்றிருந்த அந்த கட்சியின் அதிகாரபூர்வமான ஏடான தென்னகத்தில் வெளிவருகிறது. அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். 1973 செப்டம்பர் திங்கள் அ.தி.மு.க. மாநாடு நடைபெற இருக்கிறது. அதற்குள் கட்சித் தேர்தல்கள் முடிவடையும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொறுப்பாளர்கள் மாநாட்டில் அறிமுகம் செய்யப்படுவார்கள். (நான் அந்தப் பிரச்சனைக்குள் செல்லவில்லை. முடிவு அடைந்ததா இல்லையா 1973-ல் என்று. “1973 செப்டம்பர் திங்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநாடு நடைபெறுகிறது, அதற்குள் கட்சித் தேர்தல்கள் முடிவடையும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொறுப்பாளர்கள் மாநாட்டில் அறிமுகம் செய்யப்படுவார்கள். அந்த மாநாட்டில் உருவாக்கப்பட்ட சட்ட திட்டங்கள் வெளியாகும்”. இதற்குப் பிறகுதான் முக்கியமான விஷயம். “தாய்மார்களையே முழுமையாகக் கொண்டு மதுவிலக்கு அமல் நடத்தப்பட வேண்டும், போராட்டத்திற்கான தேதியை அந்த மாநாட்டில் அறிவிப்பேன்”. என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை எதிர்த்து மதுவிலக்கை முழுமையாகக் கொண்டுவர, அமல்நடத்தப்பட தாய்மார்களையே முழுமையாகக் கொண்ட ஒரு போராட்டத்தை அந்த மாநாட்டில் அறிவிப்பேன் என்று 1973-ம் ஆண்டு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1981 பிப்ரவரி 4]

ஜூன் திங்கள் 7-ம் தேதி இன்றைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு மிக வீரமாக மிக உறுதியாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் முதல் அமைச்சரான பிறகு பேசி இன்று அதிகாரபூர்வமாக அவர்கள் ஏடாக விளங்குகிற அண்ணா இதழில் ஒரு பேச்சு வெளி வந்திருக்கிறது. அதில் என்ன பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால், மது அருந்துபவர்கள் தங்கள் வாழ்வை பாழடித்துக்கொள்கிறார்கள். மதுவிலக்கை அமல்படுத்துவதில் குறுக்கிட்டு நெருக்கடி ஏற்படுத்தினால் எவ்வளவு விபரீதம் என்பதை சிந்திக்கவேண்டும். என் உயிர் இருக்கும்வரை நான் பதவியில் இருந்தாலும் சரி பதவியில் இல்லாவிட்டாலும் சரி பதவியில் வேறு ஒருவரை உட்கார வைத்து நான் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டாலும்சரி காந்தியடிகள், ராஜாஜி, பேரறிஞர் அண்ணா கொள்கையைப் பின்பற்றி நடப்பேன். இறுதி முச்சு வரை மதுவிலக்கை நிறைவேற்றுவேன், என்னைப் பெற்ற அன்னையின் மீது உறுதி எடுத்துக்கொள்கிறேன்,' என்று இவ்வளவு வீரமாக அன்னையின் மீது ஆணையிட்டுச் சொன்ன பிறகு, இவ்வளவு உறுதியாக இருக்கிற நீங்கள் எங்க ளிடத்தில் இதைப்பற்றி மனம் திறந்து பேசுங்கள் என்று கேட் பானேன். நாங்கள் மனம் திறந்து பேசிய நேரத்தில் எல்லாம் எங்களுடைய சொல் இந்த அரசின் செவிகளில் விழுந்ததா? திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மதுவிலக்கை ஒத்திவைத்து அதனால் இளைய தலைமுறை தன்னை பாழாக்கிக்கொண்டது, என்ற குற்றச்சாட்டை நண்பர் டாக்டர் செளரிராஜன் அவர்கள் எடுத்துச்சொன்னார்கள்.

அவர்கள் சொல்லும்போது இளைய தலைமுறையினர் அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், குடித்துவிட்டு வீணாகப் போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கின்றபோது, காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத் திலே முன்பு தி.மு.க. ஆட்சி காலத்திலே முன்பும், மதுவிலக்கு ஒத்தி வைக்கப்படுவதற்கு முன்பேகூட ஆண்டுதோறும் சிறைச் சாலைகளிலே இருந்த சாராய கைதிகளின் எண்ணிக்கை 3 இலட்சம் 2½ இலட்சம், 4 இலட்சம் என்றிருந்திருக்கிறது. மதுவிலக்கு அமு லில் இருந்து, இடையிலே ஒத்திவைக்கப்பட்ட காலத்திலேதான் இப்படி எல்லாம் இருந்திருக்கிறது. அண்ணா அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது, 200 பேர்கள் வார்னிஷைக் குடித்து விட்டுச் செத்தார்கள். அதிலே ஆண்கள், பெண்கள், இளைஞர்கள் உட்பட 200 பேர்கள் வார்னிஷைக் குடித்துவிட்டுச் செத் தார்கள் என்ற செய்தியை நாம் மறந்திருக்க முடியாது, எனவே இளம் தலைமுறையினர் குடித்துவிட்டுக் கெடுவது கழக ஆட்சிக்குப் பிறகுதான், அதை ஒத்திவைத்தப் பிறகுதான் என்று சொல் னக்கூடிய குற்றச்சாட்டு தவறு. அன்றைக்கு விக்டோரியா ஆஸ்ட்ரலியில் போலீசார் நுழைந்து 100 பாட்டில்களைக் கைப்பற்றினார் கள் என்கின்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. எனவே, தி.மு.க. அதன்

1981 பிப்ரவரி 4] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஐத்திவைத்ததால்தான் ஏதோ திங்கு ஏற்பட்டுவிட்டது என்றும், இப்போது மீண்டும் அதை ஐத்தி வைக்கவேண்டும் என்றும் ஒரு திட்டத்தை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, இந்தப் பழியை அவை உறுப்பினர்கள் மீது சுமத்தி விடலாம் என்ற வகையில் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன் என்ற விதத்தில் இது தந்திரமாகக் கடைபிடிக்கப்பட்டிருக்குமானால், நான் நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியதை ஞாபகப்படுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கனவே இந்தச் சட்டம் சரியாக அமுல்படுத்தப்பட்டாலும், அன்றைக்கு முன்னேற்றக் கழகம், காங்கிரஸ் கட்சி, மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் மற்றும் பாக்கியுள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் வாதாடி, நீங்கள் கொண்டுவரும் இந்தக் கறுப்புச் சட்டம் தவறான சட்டம், அது தேவையில்லை; நாடு கடத்தப்படுகின்ற அந்தச் சட்டம், ஊரை விட்டு ஓட்டுகின்ற சட்டம் தேவையில்லை என்று சொன்ன போது, பிடிவாதமாக இருந்தது இந்த அரசுதான். இப்படி இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் 'தாய் மார்களின் கண்ணீரைத் துடைப்பதற்காக' என்று முதல்வர் அவர்கள் விளக்கம் கூறினார்கள். பின்னர் ரூ. 25 கொடுத்து விட்டு யார் வேண்டுமானாலும் 'லைசன்ஸ்' பெறலாம் என்று வந்தபோது, அப்போதும் 'தாய்மார்களின் கண்ணீரைத் துடைப்பதற்காக' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது எங்க ஞுடைய அபிப்பிராயத்தை, 'மனம் திறந்து பேசுங்கள்' என்று கேட்கிறார்கள். மனம் திறந்து பேச என்ன இருக்கிறது? மதுவிலக்கை ரத்து செய்யலாம் என்று கருதுகிறீர்களா? நான் கேட்கிறேன், இன்னும் ரத்து செய்ய என்ன இருக்கிறது? கிட்டத்தட்ட எங்கு பார்த்தாலும் சாராயம் பெருக்கெடுத்து ஓடும் காட்சியை தமிழ்நாட்டின் தெருக்களிலே பார்க்க முடிகின்றது.

இந்தச் சமயத்திலே பட்டினப் பாலை நிகழ்ச்சி ஒன்று என் நினைவுக்கு வருகிறது. சோழ நாட்டு வளத்தைக் கூறுவதற்காக 'வடித்த சோற்றுக் கஞ்சி தெருக்களிலே எல்லாம் ஓடிற்று' என்று பட்டினப் பாலையிலே படித்ததாக நினைவு. நாவலர் அவர்களுக்கு அந்தப் பாட்டே நினைவிலே இருக்கும். ஏனென்றால், நான் 10வது படித்தவன்தான். அவர்கள் நிரம்பப் படித்தவர்கள்; எனவே, அதிகமாக நினைவிருக்கும். அப்படிப் படினப் பாலையிலே 'வடித்த சோற்றுக் கஞ்சி தெருக்களிலே எல்லாம் ஓடியதைப் போல, தமிழகத்திலே இன்று சாராயம், கள்ளச் சாராயம் தெருக்களிலே பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்ற காட்சியைக் காண்கிறோம். இந்த நேரத்திலே மது விலக்கை ரத்து செய்யலாம் அல்லது ரத்து செய்யலாமா என்கின்ற வகையிலே, மனம் திறந்து பேசுங்கள் என்று கூறுவது, எந்த வகையிலே பொருந்தும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எனவே, இதை முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத்திற்கே விட்டு விடுகிறேன்.

[டாக்டர் திரு. மு. கருணாநிதி] [1981 பிப்ரவரி 4]

இந்த ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் எல்லாப் பக்கங்களையும், எல்லா வரிகளையும் நான் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தேன். வழக்கமாக ஆளுநர் உரையிலேயும், நிதி நிலை அறிக்கையிலேயும் இந்த அரசு ஊழலற்ற அரசு, ஊழலற்ற நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகின்றது என்ற செய்தி பெருமைபட பேசப்பட்டிருக்கும். ஆனால், இந்த உரையிலே மனச்சாட்சி உறுத்திய காரணத்தினாலேயோ என்னவோ அந்த வார்த்தைகள் இடம் பெறவில்லை. இந்த அரசின்மீது ஏராளமான குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் இரண்டொன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மற்றவைகளை அடுத்தடுத்து வருகின்ற சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளில், நான் எடுத்துக்காட்ட மைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதிலே ஒன்று, பி.டி.எஸ். என்ற பல் வைத்தியப் பட்டப் படிப்பு இருக்கிறது. இந்தப் பல்வைத்தியப் பட்டப் படிப்பிற்கு மொத்த இடங்கள் 40 என்று கேள்விப்படுகிறேன். அதிலே, இதுவரை நிரப்பப்பட்ட இடங்கள் 35 என்றும் காலியாக உள்ளவை 5 என்றும் கேள்விப்படுகிறேன். மொத்த 40 இடங்களில், தமிழ்நாட்டு கோட்டா தமிழ்நாட்டு மாணவர்களுக்குத் தரவேண்டியது 34. மத்திய அரசு கோட்டா 1, எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்களுக்கு 1, வெளிநாட்டு மாணவருக்கு 1, தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட 34 இடங்களில், 4 இடங்கள் வேறு மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது எனக்கு வந்துள்ள தகவலாகும்.

[முற்பகல் 11-50.]

அவர்களுடைய பெயர்கள்கூட எனக்குத் தரப்பட்டுள்ளன. அந்த நான்கு பேரும்—34 இடம் தமிழ்நாட்டு மாணவர்களுக்குத் தரப்பட வேண்டிய இடத்தை எடுத்து வெளிமாநில மாணவர்களுக்குத் தந்துள்ள இடம்.—சுப்பிரியா பூஞ்சா, ரிஜிஸ்டர் நம்பர் 31; ராமநாத குருப்பிரசாத், ரிஜிஸ்டர் நம்பர் 195; அன்னு கோஷி, ரிஜிஸ்டர் நம்பர் 91; மொய்தீன் ஹசானா ரிஜிஸ்டர் நம்பர் 3033. இதிலே சுப்பிரியா பூஞ்சா என்ற மாணவர் கர்நாடக மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் சென்னையில் இருப்பதாக முகவரியிட்டு விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார். இவருக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தகவல். அடுத்து, மொய்தீன் ஹசானா என்பவரும் அன்னு கோஷி என்பவரும் கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மலையாளத்தைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள். அடுத்து, பம்பாயைச் சேர்ந்த பிரபல கிளாஸ்கோ கம்பெனி அதிபர் ஒருவருடைய மகன் ராமநாத் குருப்பிரசாத்—20 ஆண்டுகளாக பம்பாயிலே வசிப்பவர், ஈரோடு, கோபிச் செட்டிப்பாளையத்தில் இருப்பதாகக் கொடுத்து விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார். அவருக்கும்

1981 பெப்ரவரி 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது எனக்குத் தகவல். இதிலே, ராமநாத் குருப்பிரசாத், அன்னுகோஷி, மொய்தீன் ஹசானா ஆகிய மூவரும் வெயிட்டிங் லிஸ்டில் இருந்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் எனக்குத் தகவல். இது உண்மையாக இருக்குமானால் இது மிகப் பெரிய முறைகேடு என்பதை இந்த அவையில் எடுத்துக் காட்டக் சடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசுத் தமிழ் பண்பாட்டு மையம் என்ற ஒரு அமைப்பை 1978 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தி அதற்கு மொழி பெயர்ப்புத் துறையில் இருந்த ஒருவரை—டி.ரான்ஸ்லேஷன் டிப் பார்ட்மென்ட்—அதிலிருந்து ஒருவரை இயக்குநராகவும் நியமித்தது. அரசு கல்வித்துறை மூலமாக ஆணை எண். 393, 13-3-1979-ன்படி 5,03,624 ரூபாய்க்கு ஒரு 'செக்' காசோலை வழங்கியதன் பேரில் இயக்குநர் அந்தத் தொகையை வாங்கி சிண்டிகேட் வங்கியில் டெபாசிட் செய்தார். ஆனால் இது நாள் வரை அந்தத் தொகைக்கானச் செலவினங்கள் பில்கள் மூலமோ, வவுச்சர்கள் மூலமோ சரி செய்யப்படவில்லை. எதற்காகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டதோ அந்தக் காரணங்களுக்காகத் தொகை செலவழிக்கப்பட்டதாகவும் தெரியவில்லை. வங்கியிலிருந்து எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் 14-3-1979 அன்று இருபதாயிரம் ரூபாயும், 31-3-1979 அன்று ஐம்பதாயிரம் ரூபாயும் அந்தத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையத்தின் இயக்குநர் வாங்கியிருக்கிறார். வீடியோ டேப் ரெக்கார்டர் வாங்குவதற்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாய் எடுத்து அண்ணா சாலை அன்சாகம்பெனியில் 96,000 ரூபாய்க்கு வாங்கிக் கொண்டு அதற்குண்டான ரசீதையும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். பிறகு இரண்டு மாதங்கள் கழித்து அதே கம்பெனி இவருக்கு இருபதாயிரம் ரூபாய்க்கான 'செக்' ஒன்றைத் தந்திருக்கிறது. மேலும் இவர் அந்தக் கருவியை திரு. அஜித் குமார் என்பவரிடமிருந்து வாங்கியது போலவும் அதன் விலை 1,40,000 ரூபாய் என்பது போலவும் பேப்பர்களைத் தயார் செய்திருக்கிறார். இதன் மூலம் மாத்திரம் நாற்பதாயிரத்திற்கு மேல் இயக்குநர் ஊழல் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

இதிலுள்ள அருங்காட்சியகத்திற்கு வாங்க வேண்டிய பொருள்கள் பற்றி முடிவு எடுப்பதற்காக நான்கு பேர்கள் கொண்ட குழு ஒன்று இருந்த பேர்திலும் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இரண்டு இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் தவறான வவுச்சர்களைத் தயார் செய்து இயக்குநர் பொருள்களை வாங்கியிருக்கிறார். அலுவலகத்திற்கு என்று வாங்கிய பொருள்களை எல்லாம் இயக்குநர் வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றுவிட்டார் என்ற புகார் வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட புகார்கள் அடங்கிய மனு ஒன்றின்மீது முன்னாள் நிதித்துறைச் செயலாளர்—பெயர் சொல்லுவதில் தவறு இல்லையென்று கருதுகிறேன்—முன்னாள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1981 பிப்ரவரி 4]

நிதித் துறைச் செயலாளர் திரு.கே. வெங்கடேசன் அவர்கள் 1-2-1980 ஆம் தேதியன்று ஒரு குறிப்பை எழுதி கல்வித்துறைச் செயலாளர் பார்வைக்கு இந்தப் புகார்களை எல்லாம் தொகுத்து அனுப்புகிறார். கல்வித் துறை சம்பந்தப்பட்ட கோப்பில் தன்னுடைய தெளிவான கருத்தைத் தெரிவிக்கிறது—என்ன கருத்து? ‘முன்னாள் கல்வித் துறைச் செயலாளர், மையம் சரியான பாதையில் நன்றாகச் செயல்பட வேண்டி இயக்குநருக்கு யோசனை கூறி வழிகாட்ட எவ்வளவோ முயன்றும், அவருக்கு மையத்தை எங்ஙனம் நடத்திச் செல்லவேண்டுமென்ற சரியான நோக்கமே புலப்படவில்லை. எல்லாவற்றையும் விட அடிப்படையான நிர்வாக விஷயங்களை, நிதி, செலவு, விதிமுறைகள், கோட்பாடுகள் ஆகியவையும் தனக்குக் கொஞ்சமும் ஒத்துவராது போன்று அவற்றுக்கு விரோத மனப்பான்மையை அவர் காட்டி நடந்து வருவது அஞ்சத்தக்கதாக உள்ளது. மொத்தத்தில் அவர் அபிப்பிராயத்துக்கு முற்றிலும் பொருத்தமற்றவராக இருக்கிறார். இவ்வாறு கல்வித் துறை குறிப்பு எழுதுகிறது. அது மாத்திரமல்ல. அரசு ஆணை எண் 1849 நாள் 13-10-1978-ன் படி இயக்குநர் ஓராண்டு காலத்திற்குத்தான் பதவி வகிக்க இயலும். அதற்குப் பிறகு 16-10-1979-ல் இந்தப் பதவியை நீடித்து அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்க வேண்டும். அப்படி ஆணை பிறப்பிக்கப்படவே இல்லை. எனவே அரசாணை இல்லாமல் பதவி சாங்ஷன் செய்யப்படாமல் இவர் இந்தப் பதவியில் தொடர்ந்து இருந்திருக்கிறார். இந்த அரசு செய்த மிகப் பெரிய தவறு இது என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அவர் செய்த தவறுகளின் காரணமாக அவரை தாய்த் துறைக்கு—‘பேரன்ட் டிப்பார்ட்மெண்டிற்கு’—மொழி பெயர்ப்பு இயக்குநராகவே திருப்பி அனுப்ப முடிவுசெய்து அரசு ஆணை பிறப்பிக்கிறது. இந்த ஆணையை மீறி அந்த இயக்குநர் கோர்ட்டிற்குச் சென்று இடைக்காலத் தடை வாங்குகிறார். அரசு மேல்முறையீடு செய்து இடைக்கால தடை உத்திரவை நீக்கச் செய்கிறது. மேலும் இயக்குநர் ஒருமாத காலத்திற்குள் தமதுபொறுப்புக்களையும் கணக்குகளையும் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று உயர்நீதி மன்றமே உத்திரவிடுகிறது. ஒரு மாத காலம், 31-5-1980 உடன் முடிகிறது. அதற்குள் அவர் பொறுப்புக்களை ஒப்படைக்கவில்லை. நீதி மன்றத்திலே வழக்கு இன்னும் முடிவு செய்யப்படவில்லை. சட்டத் துறைக்கு கோப்பு அனுப்பப்பட்ட பொழுது அவரைத் தாய்த் துறைக்குத் திரும்ப அனுப்பினாலும் கூட கூறப்பட்டுள்ள குறைகளின்பேரில் அவருக்கு எதிராக ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் தொடர முடியும். அவரை மீண்டும் இயக்குநராக நியமித்து ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான யோசனையோ அல்லது மையத்திற்குப் புதிய இயக்குநர்

1981 பிப்ரவரி 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஒருவரை நியமிப்பதற்கான யோசனையோ நிறைவேற்றுவதற்கும் கூட சட்டப்படி ஆட்சேபணை இல்லை. அதாவது நீதி மன்றத்திலே வழக்கு இருக்கிற காரணத்தினால் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கலாம். ஆட்சேபணையில்லை என்பதாக சட்டத் துறை குறிப்பு எழுதுகிறது. இது முற்றிலும் நிர்வாகத் துறையில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை. நிறுத்தி வைப்பு ஆணை ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டதால் மேலே தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள மூன்று யோசனைகளில் எந்த ஒன்றையும் நிறைவேற்றுவதற்காக உயர்நீதி மன்றத்தின் முன் நீதிப் பேராணை மனு நடப்பில் இருப்பது ஒரு தடையாகாது என்று சட்டத்துறை கருத்து அறிவிக்கிறது. நடவடிக்கை எடுப்பதால் தவறு இல்லை என்று சொல்கிறது. நிர்வாகத் துறை எடுக்கிற நடவடிக்கையிலே அந்த வழக்கு குறுக்கிடாது என்று கூறுகிறது. இதையெல்லாம் அலசி ஆராய்ந்து தலைமைச் செயலாளர் கருத்துத் தெரிவிக்கும்போது அவரை, அந்த இயக்குநரை, தன்சொந்த இலாகாவிற்குத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டு, மொழி பெயர்ப்புத் துறைக்குத் திருப்பியனுப்பிவிட்டு அவர் செய்துள்ள தவறுக்காக அவர்மீது இலாகாபூர்வமாக நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று 2—1—1981 அன்று தலைமைச் செயலாளர் கருத்து எழுதுகிறார். கோப்பு கல்வித் துறைக்கு அனுப்பப்படுகிறது. கல்வியமைச்சர் என்ன எழுதுகிறார் என்றால் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மைய இயக்குநராகவே அவரை நீடிக்க அனுமதித்துவிட்டு—இவ்வளவு தவறுகளைச் செய்தவரை, நீதிமன்றம் வரையிலும் சென்ற ஒருவரை, சட்டத் துறையிலே கருத்துப் பெற்ற பிறகு, தலைமைச் செயலாளர் சொந்த இலாகாவுக்கு பேரன்ட் டிபார்ட்மெண்டிற்கு அவரை அனுப்பிவிடலாம், அவர்மீது இலாகா பூர்வமாக நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று எழுதிவிட்ட பிறகு, கல்வியமைச்சர் எழுதுகிற குறிப்பிலே தமிழ்ப் பண்பாட்டு மைய இயக்குநராக நீடிக்க அவரை அனுமதித்துவிட்டு—குறைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று 12—1—1981 இல் ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறது. இவைகள் எல்லாம் ஊழல் புரிவோர்களின், குற்றம் செய்வோர்களின் . . .

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது குறுக்கிடுவதற்குப் பொறுத்தருள வேண்டுகிறேன். குறிப்பாக நான் எழுப்புவது ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையாகும். அமைச்சரவைக்கு அல்லது அரசுத் துறைச் செயலாளர்களிடையே கோப்புகள் பரிமாறப்படுவதிலே இரண்டு வகைக் குறிப்புகள் உண்டு. ஒன்று கரன்ட் பைல், இன்னொன்றை நோட் பைல் என்பார்கள். ஒரு செயலாளரோ அல்லது அமைச்சரோ எழுதுகிற குறிப்புகள் நோட் பைல் என்பதாகும். ஆணையிடப்படுகிற அந்த விவரங்கள் கரன்ட் பைல் என்பதிலே வரும். அரசாங்க இரகசியங்களை பாதுகாக்கிற சட்டம் என்று சொல்லுகிறபோது நோட் பைலிலே இருக்கிற விவரங்கள் அபிஷியல் சீக்ரட்ஸ் ஆக்டின் கீழே வரும். அப்படியிருக்கிறபோது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில விவரங்களைச் சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றித் தங்களிடம் சொன்னாரா? அல்லது

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப். வரி 4]

நோட் பைலைக் காட்டினாரா நோட் பைலிலே உள்ளது எப்படி எதிர்க்கட்சித் தலைவரிடத்திலே வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அது எப்படிக் கிடைத்தது என்று என்னிடம் கேட்டுப் பயனில்லை.

Hon. Thiru S. Ramachandran : The point is the Hon. Leader of the Opposition is quating.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த தகவல் எப்படிக் கிடைத்தது என்று அவர் என்னிடம் சொல்வேண்டியதில்லை.

Hon. Thiru S. Ramachandran : This is very important. The Hon. Leader of the Opposition is quoting from the Note File. Note File is a secret thing. When such is the case how can the Leader of the Opposition have access to this file?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரகசியம் வெளியே போகாது பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது நம்முடைய கடமை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அவரிடம் இருப்பது சரியா என்று பார்க்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை நீங்கள் பார்க்கலாம், கேட்பதற்கு உங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது.

[நண்பகல் 12-00].

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பார்ப்பதற்கு முன்னால் இங்கே எப்படிப் பேசலாம்? நாளைக்கு அது சரியில்லை என்று ஆகிவிட்டது என்றால்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அடுத்து இன்னென்று. அதிகாரிகள் சில தனிப்பட்ட அறக்கட்டளைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் தயவு செய்து கல்வியமைச்சர் எழுதிய அந்தக் குறிப்பை இங்கே படிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, தலைமைச் செயலாளர் எழுதியது, இவரைத் தன் சொந்த இலாகாவுக்குத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டு இவர் செய்துள்ள தவறுகளுக்காக அவர் மீது இலாக்கா பூர்வமாக நடவடிக்கை தொடரலாம். இது 2—1—1981. கல்வியமைச்சர் எழுதியது, தமிழ்ப் பண்பாட்டு மைய இயக்குநராக நீடிக்க அனுமதித்து விட்டு குறைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இது 12—1—1981.

1981 பிப்ரவரி 4]

அடுத்து, சில அறக்கட்டளைகளுக்கு அதிகாரிகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள். வசூல் செய்வதற்காக என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. சத்யா எஜுகேஷனல் டிரஸ்ட் என்ற பெயரால் ஒரு டிரஸ்ட். நான் அந்தப் பெயருக்குரியவர்களிடத்தில் அதிக மரியாதை உள்ளவன், மதிப்புள்ளவன், அன்புள்ளவன், பாசம் உள்ளவன். எப்படி நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களுக்கு என்னுடைய அன்னையாரிடத்திலே அன்பும் பாசமும் உண்டோ அதுபோல உள்ளவன்.

ஆனால், சத்யா எஜுகேஷனல் டிரஸ்ட் என்ற பெயரால் மாவட்டத்தோறும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலமும், பொதுப்பணித்துறை, வணிகவரித்துறை, உணவு வழங்குதுறை அதிகாரிகள் மூலமும், ஆங்காங்கு இசை நிகழ்ச்சிகள், கலை நிகழ்ச்சிகள் இவைகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. நுழைவுக் கட்டணச் சீட்டுக்கள் 100 ரூபாய், 250 ரூபாய், 500 ரூபாய் என்றெல்லாம் அச்சடிக்கப்பட்டு வியாபாரிகள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி நிதி கொடுக்க விரும்பாத வியாபாரிகளுடைய கடைகள் சோதனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன திருச்சியிலே உள்ள, வியாபாரிகள் சங்கத்தினுடைய தலைவர், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு நண்பர், அவரிடத்திலே 2,000 ரூபாய் தர வேண்டுமென்று கேட்டு...

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் படிக்கின்ற குறிப்பு உங்களுக்கு முன்னதாகவே காண்பிக்கப்பட்டதா? எனக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பப்படவில்லை. பதில் நாங்கள் சொல்ல முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பேசி முடித்தவுடன் நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய கேள்வி, முன்னறிவிப்பு இல்லாமல், நாங்கள் பதில் சொல்வதற்கு வாய்ப்புத் தராமல் இப்படி இங்கே படிப்பது சரிதானா? அது சட்டப்படி முறையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நான் குறிப்பாகத்தான் சொல்கிறேன், எந்த ஆதாரத்தையும் காட்டவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வியாபாரிகள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எந்த வியாபாரி என்று சொன்னால் பரவாயில்லை.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திருச்சியிலே, ஞானராஜ் என்ற வியாபாரி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஞானராஜை இந்தக் குழுவே பார்க்கவில்லை. நான் அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன், அந்தக் குழு அவரைச் சந்திக்கவே இல்லை. அப்படிப்பட்ட

[981 பிப்ரவரி 4

குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கிற பொழுது என்னிடத்தில் காட்டினால் நானே சொல்லியிருப்பேன், ஞானராஜுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமே இல்லை.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் குழுவையே சொல்லவில்லை. குழு போய் வற்புறுத்தியதாகச் சொல்லவில்லை. குழுவின் சார்பாக அதிகாரிகள் வற்புறுத்தி இருக்கின்றார்கள். அதைத் தான் சொல்கிறேன். ஞானராஜ் என்னிடத்திலே சொன்னார், என்னிடத்திலே வந்து முறையிட்டார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஞானராஜ் ஊரிலேயே இல்லை. அதைப்பற்றி விவாதம் தனியாக வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மீண்டும் சொல்வது ஒவ்வொருவரும் எழுந்து என்னிடம் சொன்னார்கள், என்னிடம் சொன்னார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருந்தால் இதற்கு என்ன முடிவு என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. (குறுக்கீடு)

ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்று பேச வேண்டும். அல்லது அவர்களுடைய தலைவரிடத்தில் சொல்லிச் சொல்லட்டும். உட்கார்ந்து கொண்டே பேசுவது மரபு இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சத்யா அறக்கட்டளை பற்றி என்னிடத்திலே காட்டிவிட்டு இன்னார்தான் என்று சொல்லியிருந்தால் நானே சொல்லியிருப்பேன். அதைத் தவிர மீதியெல்லாம் பேசுங்கள்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, எல்லாக் குற்றச்சாட்டுகளையும் முன்னாலேயே சொல்லிவிட்டு, முதல் நாள் ஒத்திகை பார்த்து விட்டு மறுநாள் சட்டசபைக்குக் கொண்டு வர முடியாது. முதல் நாள் ஒத்திகை பார்த்து விட்டு மறுநாள் சட்டசபைக்கு வர முடியுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒத்திகை பார்க்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவே இல்லை. சில பிரச்சனைகள் இருக்கும் பொழுது அது சம்பந்தமாக ஆளுங்கட்சியும் தயார் செய்து உள்ள வேண்டுமல்லவா? (கூச்சல், குழப்பம்)

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இன்றைக்குச் சொன்னால், நாளைக்குப் பதில் சொல்லுங்கள். உங்களிடம் எப்படிக்காட்ட முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பதில் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பிலே இருக்கிற நாங்கள் பதில் சொல்வதற்கு வாய்ப்புத் தர வேண்டும். என்று கேட்பது தப்பா?

1981 பிப்ரவரி 4]

THIRU V. KRISHNAMURTHI : Hon. Chief Minister can take his own time to reply.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மீண்டும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படிச் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பதும் உங்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நேரம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வதும், வெளியிலே போய் வாய்தா கேட்கிறேன் என்று சொல்வதும், அது நாகரீகமான பண்பாடல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அதிகாரிகள் துஷ்பிரயோகம் என்பதைத்தான் முதலமைச்சருடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வந்தேன். அதை அவர்கள் விசாரித்துப் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளவும், அது அவருடைய நன்மைக்காகவும்—ஒரு எடுக்கேஷனல் டிரஸ்டுக்கு அதிகாரிகள் மற்றவர்களைத் துன்பப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பது பரவலாக, பல இடங்களில் நடைபெற்றிருக்கிற விவகாரமாக இருப்பதால், அதை முதலமைச்சரே விசாரித்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக இந்தப் பிரச்சனையை இந்த அளவோடு நான் நிறுத்துகிறேன்.

அடுத்து ஒன்று. நம்முடைய மாநிலத்தில், ஏன் நாடு முழுவதும் மிகப் பரவலாக பேசப்படுகின்ற எரி சாராய ஊழல்பற்றி சில விவரங்களை நான் இங்கே தர விரும்புகிறேன். பல கோடி ரூபாய்க்கு எரி சாராயத்திலே ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது என்ற செய்திகள் நாள்தோறும் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. அதை ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முதன் முதலாக—அந்தத் தகவலைக் கண்டு பிடித்து, அதை—வெளியிட்டு, அந்த ஊழல் புகாரை மக்கள் முன்னால் வைத்தது என்பதைவிட தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பத்திரிகைகள், கேரளாவிலே உள்ள பத்திரிகைகள், இவைகளில் எல்லாம் அந்தச் செய்திகள் மிகப் பெரிய அளவிலே வெளியிடப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு, தமிழகத்திலே உள்ள ஒரு தலையாய எதிர்க்கட்சி என்ற முறையில், அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து எங்களுடைய கருத்துக்களை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆளாகி இருக்கிறோம். ஏதோ, இந்தப் பல கோடி ரூபாய் எரி சாராய ஊழல் திடீரென்று மின்னல் போல நடைபெற்று விடவில்லை.

என்னுடைய நண்பர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இங்கே வெளி மாநிலங்களுக்கு எரிசாராயத்தை அனுப்பும்பொழுது ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களை அனுப்பத் தேவையில்லையென்று நீக்கப்பட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள், நான்கூட எண்ணினேன், அப்படியும் நீக்கியிருப்பார்களா என்று எண்ணினேன். ஆனால், நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஆதாரம் இல்லாமல் அதைப் பேசவில்லையென்பதை நான் புரிந்து கொண்டேன். எரி சாராயத் தயாரிப்பாளர்கள் அரசாங்கத்திடத்திலே ஒரு முறையீட்டை வைக்கிறார்கள். எப்பொழுது? 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்களில் 8-6-1979-ல் என்ன முறையீடு? அந்த முறையீட்டின்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1981 பிப்ரவரி 4]

அடிப்படையிலே பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணை என்ன? முறையீடு ஜூன் 8 ஆம் தேதி, அந்த முறையீட்டின் அடிப்படையிலே பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட ஆணை, ஜூன் 26 ஆம் தேதி. 8-6-1979-ல் எரி சாராயத் தொழில் அதிபர்கள் வைத்த முறையீட்டை அரசு அவசரம், அவசரமாகக் கவனித்து, 26-6-1979-ல் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது.

During the distillers meeting held at the Chambers of the Commissioner, P. & E. Prohibition and Excise, Madras, the Distillers pleaded that it was difficult to secure the presence of the Police escort and the Revenue Inspector together at the time lorries were available for inter State transport and it causes practical difficulties.

இப்படித் தெரிவிக்கிறார்கள். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரையும் போலீசாரையும் வெளி மாநிலங்களுக்கு, எரி சாராயத்தை அனுப்பும்போது, லாரிகளில் அழைத்துச் செல்வது இயலாததாக இருக்கிறது என்று எரி சாராயத் தொழில் அதிபர்கள் மது விலக்கு கலால் அதிகாரிகளிடத்திலே தங்களுடைய முறையீட்டைச் சொல்கிறார்கள். உடனடியாக பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவிலே,

The Board has examined the above request of the Distillers and hereby orders that the system of providing Revenue Escorts be withdrawn. Police escorts alone need accompany the consignments which are transported outside the State. Collectors Thiuchirappalli, Coimbatore and South Arcot are therefore requested to stop deputing Revenue Inspectors to accompany the consignments of alcohol to other States and to report compliance by return of post on the disbandment of the posts of Revenue Inspectors wherever special sanction to the posts exist.

அதாவது, வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிற எரி சாராயத்தோடு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரையும், அனுப்புவது சம்பந்தமாக எரி சாராயத் தொழில் அதிபர்கள் முறையிட்டதன் பேரில் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் எரி சாராய வண்டிகளுடன் அனுப்பப்படுவதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வது என்றும், போலீசார் மட்டும் உடன் சென்றால் போதும் என்றும் திருச்சி, கோவை, தென்னாற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், மற்ற மாநிலங்களுக்கு எரி சாராயம் செல்லும்போது, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களை நிறுத்திவிட வேண்டுமென்றும் அதற்காக என்று இருக்கும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் பதவிகளை நீக்கிவிட வேண்டுமென்றும் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12-10]

எவ்வளவு தாராளம் பாருங்கள். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களை எரி சாராய வண்டிகளோடு வெளி மாநிலங்களுக்கு சாராயம் எடுத்துச் செல்லும்போது, அனுப்பத் தேவையில்லை

1981 பிப்ரவரி 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்று தொழிலதிபர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க—வேறு எந்தப் பிரச்சினைக்கும் காட்டாத ஆர்வம், அக்கறை, அவசரமும் காட்டப்பட்டு உடனடியாக அந்தப் பதவிகளையே கேன்சல் செய்து, அவர்களை எல்லாம் வீட்டுக்கு அனுப்ப உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுகிறது. இது எரிசாராய அதிபர்களுக்கு மிகத் தோதான உத்தரவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பது தான் என்னுடைய முதல்குற்றச்சாட்டு.

அடுத்து மதுவிலக்குக் கலால் துறை, புரொகிபிஷன் அண்டு எக்ஸைஸைஸ் டிபுடி கமிஷனர் இருக்கிறாரே அவர் ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கிறார். அந்த ஆணை எண். பி. 6642/80 படி ஜூலை 4, 1980 லிருந்து எரி சாராயம் வெளி மாநிலங்களுக்குச் செல்வது தடுக்கப்படுகிறது. சாராயம் வெளி மாநிலங்களுக்கு ஜூலை 4, 1980 முதல் செல்வது தடுக்கப்படுகிறது என்று உத்தரவு, தடை போடப்படுகிறது. இப்படித் தடை போடப்பட்டதன் நோக்கம் என்ன? தடை போட்டால் ஏற்றம்தியாளர்கள் தங்களை அணுகுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எதிர்பார்த்தபடியே நடக்கிறது. அவர்கள் அணுகிறார்கள். அதனுடைய விளைவு, அதே புரொகிபிஷன் அண்ட் எக்ஸைஸ் டிபுடி கமிஷனர் ஆகஸ்டு 28, 1980-ல் ஆணையிடுகிறார். அதாவது ஜூலை, மாதம் தடை, ஆகஸ்டு 28-ந்தேதி ஒரு ஆணை வெளி அர்ஜன்ட்—சாதாரண அர்ஜன்ட் கூட அல்ல—வெளி அர்ஜன்ட்.

The Board has since relaxed the ban on the export of Alcohol to other States and has commenced issue of permits to export.

அதாவது, ஜூலை 1980-ல் தடை ஆகஸ்டிலே தடை நீக்கப்படுகிறது. இப்படித் தடை போடுவதும், நீக்குவதும் இந்த அரசிலே வாராந்திர விழாக்களாக மாறி காட்சி அளித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகஸ்ட் இறுதியிலே தடை நீக்கம். செப்டம்பர் மாதத்திலே யார் யாருக்குக் கொடுத்தார்களோ தெரியாது எனக்கு. ஆனால் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தென்னிந்திய வர்த்தக சபையிலே அக்டோபரிலே பேசுகிறார். ஜூலையில் தடை, ஆகஸ்டிலே தடை நீக்கம், அக்டோபரிலே தென்னிந்திய வர்த்தக சபையிலே, சேம்பர் ஆப் காமர்ஸிலே அக்டோபர் 12-ந் தேதி பேசும்போது குறிப்பிடுகிறார்கள். அவருடைய பேச்சு பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கின்றன. என்ன அது? “தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து 10 இலட்சம் லிட்டர் எரி சாராயம் வேறு மாநிலத்திற்கு அனுமதி கொடுத்தால், மேலும் 5 இலட்சம் லிட்டர் எரி சாராயத்தை அனுப்பினால் எப்படி? பிளாக்கில் பணம் வாங்கிக்கொண்டு இப்படிச் செய்தால் அது எப்படி நியாயமாகும். இப்படிப்பட்டவர்கள் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுத்து மக்கள் மத்தியிலே கொண்டு வரக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அவ்வளவு எச்சரிக்கை இல்லாமலா அவர்கள் தொழிலைச் செய்கிறார்கள்—ஆமாம், ரெவின்யூ இன்ஸ் பெக்டர்களுடைய மாற்றியாகி விட்டதே—அவ்வளவு எச்சரிக்கை இல்லாமலா இந்தத் தொழிலைச் செய்கிறார்கள். “எவ்வளவு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1981 பிப்ரவரி 4]

அனுமதி தரப்படுகிறதோ அவ்வளவு அனுப்புங்கள். 10 இலட்சம் அனுமதி கொடுத்தால் 20 இலட்சம் அனுப்புவது நிச்சயமாக நாட்டுக்குச் செய்யும் நல்லதல்ல” என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சேம்பர் ஆப் காமர்சில் பேசுகிறார். மறந்து விடக் கூடாது. ஜலையிலே தடை. ஆகஸ்டிலே தடை நீக்கம். அக்டோபர் 12-ந் தேதி பேசுகிறார், 10 இலட்சம் லிட்டர் அனுமதி கொடுத்தால் 15 இலட்சம் லிட்டர் எடுத்துப் போல் லிட்டார்கள் என்று.

அப்படிப் பேசிய பேச்சு, உள்ளபடியே ஒரு நேர்மையான நாணயமான நிலையை அரசுக்கு உருவாக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே பேசப்பட்டிருக்குமானால், அப்படிச் கடத்திச் சென்ற நபர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? இது வரையில் அந்த நபர்கள் யார் என்றாவது கூறப்பட்டதா, அந்த நடவடிக்கை என்ன என்றாவது விளக்கப்பட்டதா? அது மாத்திரம் அல்ல. இதேபோல பலபேர்களுக்குத் தொடர்ந்து கேரள மன்னம் கோவாப்ரேடிவ் சுகர்ஸ் அண்டு டிஸ்டிலரிஸ்-க்கு 9.96 இலட்சம் அனுப்பியது மாத்திரமல்ல, கேரளாவில் மெக்டோல் கம்பெனிக்கு—அது தனியார் கம்பெனி—10 இலட்சம் லிட்டர் எடுத்துச் செல்லவும் அனுமதி தரப்பட்டது. இப்படிப் பல தனியார் கம்பெனிகளுக்கு, வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் அத்தியாவசியமான மருந்து போன்றவைகள் தயாரிப்பதற்குத் தேவையான எரிசாராயம் பிற மாநிலங்களுக்குத் தரப்படாமல், மது வகைகள் தயாரிப்பதற்குப் பிற மாநிலத் தனியார் களுக்குத் தரப்பட்டது.

நான் ஒன்றை இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நம் முடைய தமிழ் நாட்டில் உள்ள ‘செம்பிளாஸ்ட்’ (செமிகல்ஸ் அன்ட் பிளாஸ்டிக்ஸ் இந்தியா லிமிடெட்) மேனேஜிங் டைரக்டர், திரு. என். சங்கரன் அவர்கள் ஒரு கருத்தரங்கில் பேசும் போது குறிப்பிடுகிறார்.

CHEMPLAST-Managing Director, Mr. N. Sankar has stated :

“The PVC Plant in the State was facing closure due to reduced availability of Industrial Alcohol”

அதாவது, தன்னுடைய தொழிற்சாலை மூடவேண்டிய சூழ்நிலைக்கு ஆளானதற்குக் காரணம் அதனுடைய தேவைக்குரிய இன்ட்ஸ்ட்ரியல் ஆல்கஹால் அதற்குத் தரப்படாததே என்று இங்கே இருக்கும் மேனேஜிங் டைரக்டர்—செம்பிளாஸ்ட் சங்கர் பேசுகிறார்.

ஆனால் அத்தியாவசியமான மருந்துப் பொருள்கள் போன்றவற்றைத் தயாரிக்கவும், தமிழ் நாட்டில் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் உள்ள பற்றாக்குறையை நிவர்த்திக்கவும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாத அரசு மது வகைகள் தயாரிப்பதற்காக பிற மாநிலங்களுக்கு எரிசாராயத்தை அனுப்புவதற்குத் தடைபோடுவதும், தடை நீக்குவதும், மறுபடியும் தடையைப் போடுவதும், மறுபடியும் தடையை நீக்குவதுமான இந்த வாராந்திர விழாக்களை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

1981 பிப்ரவரி 4]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மத்திய அரசில் மொலாசிஸ் போர்ட் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்த 'போர்ட்' நாடு முழுவதிலும் எந்தெந்த மாநிலத்தில் உபரி எரி சாராயம் இருக்கிறது, எந்தெந்த மாநிலத்தில் எரி சாராயம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்று கண்டறிந்து: தேவையான மாநிலங்களுக்கு உபரி மாநிலத்தில் இருந்து அங்கே அனுப்புங்கள் என்று சிபார்சு செய்யும். சிபார்சு செய்யும் உரிமைதான் அதற்கு உண்டே தவிர அனுப்புங்கள் என்று ஆணை பிறப்பிக்கும் உரிமை அந்த மத்திய மோலாசிஸ் போர்டுக்குக் கிடையாது. அப்படி சென்ற மோலாசிஸ் ஆண்டு— நவம்பர் 10 நவம்பர், மோலாசிஸ் ஆண்டு என்று சொல்வார்கள் மருந்து தயாரிக்கும் காரியத்திற்காக ஆந்திர அரசுக்கு 60 இலட்சம் லிட்டர் எரி சாராயம் அனுப்புங்கள் என்று மோலாசிஸ் போர்ட் தமிழ் நாடு அரசுக்கு சிபார்சு செய்தது. ஆனால், இந்த அரசு கொடுத்தது 24 இலட்சம் லிட்டர் எரி சாராயம்தான். மீதி ஆந்திராவில் உள்ள தனி நபர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறதே அல்லாமல், ஆந்திர அரசுக்கு அனுப்புங்கள் என்று சொன்ன 60 இலட்சம் லிட்டர் அனுப்பப்படவில்லை, இதிலும் எல்லாத் தனியாருக்கும் கொடுத்தார்களா என்றால் இல்லை. இதோ ஒரு தனியார். அவருக்கு அவர்கள் கேட்டதை அவர் தரவில்லையோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது—இந்த அரசிலிருந்து என்ன பதில் எழுதுகிறார்கள் தெரியுமா? அந்தத் தனியார் பெயர்.—

Managing Director, M.L.R. Drinks Private Limited 1476, White House, Palace Road, Kuppam, Andhra Pradesh.

அவர்களுக்கு இங்கே இருக்கிற

Joint Secretary to Government, Thiru Ramachandran, I.A.S.

அவர்கள் பதில் எழுதுகிறார்கள். அக்டோபர் மாதம் 15-ம் தேதி. அந்த பதிலில் சப்ஜெக்ட் போடுகிறபோது

Subject : Prohibition and Excise - Allotment of rectified spirit, silent spirit for manufacture of Rum liquor for supply to Defence Services, Regarding.

என்று போடுகிறார்கள். ராணுவ சர்வீசுக்கு ரம் தயாரிக்கத் தேவையான எரி சாராயம் கேட்டபோது, இங்கேயிருந்து அவருக்கு அனுப்பப்பட்ட பதில் :

“I am directed to state that the Government have not yet lifted the ban on the export of Alcohol to the other States and Foreign countries”.

ஐலையிலே தடை, ஆகஸ்ட் மாதத்திலே தடை நீக்கம். அக்டோபரிலே தடை என்று மறுபடியும் எழுதுகிறார்கள். சரி: இடையிலே தான் 10 லட்சம் லிட்டர் கொடுத்ததற்கு 15 லட்சம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1981 பிப்ரவரி 4]

லிட்டர் வேறு தனியாருக்குப் போய் இருக்கிறது. இதற்கடுத்து, ராணுவத்திற்கு ரம் தயாரிக்கின்ற அந்தக் காரியத்திற்காக வேண்டுமென்று தனியார் எழுதுகிறார்கள். அப்போது சொல்கிறார்கள் மீண்டும் தடை என்று. ஆகவே, அதற்குப் பிறகு தான் மீண்டும் தடை அதாவது 15-10-1980-ல் எழுதிய பிறகுதான் மன்னத்திற்கும், அஹமத்கானுக்கும் இங்கே இருந்து எரி சாராயம் எடுத்துச்செல்ல அனுமதி வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது.

மத்திய மோலாசிஸ் போர்ட் சிபார்சுப்படி ஆந்திரா அரசுக்கு மருந்து தயாரிக்கத் தேவையான 60 லட்சம் லிட்டர் தராமல், 25 லட்சம் லிட்டர் தரப்படுகிறது. ராணுவத்தினர் சர்வீசுக்கு ரம் தயாரிக்க வேண்டும் என்று ஒரு தனியார் கம்பெனி கேட்கிற போது தர மறுக்கிறார்கள். ஆனால் கேரளா மன்னம் சுகர் ஸ்க்கு கொடுக்கிறார்கள். அஹமத்கான் கும்பல் சென்னை வருகிறது. 5 நட்சத்திர ஓட்டல்களில் தங்குகிறது. பேரம் நடைபெறுகிறது. பல கோடி ரூபாய் ஊழலுக்கு வித்திடப்பட்டதே இந்தத் தமிழ் நாட்டிலே தான் என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். கேரள மாநிலத்தைப் பற்றிப் பேசப்பட்டாலும்கூட, இதற்கு வித்திட்ட மாநிலம் தமிழ்நாடுதான்.

அஹமத்கானுக்கு மட்டும் எப்படி பர்மிட் தரலாம். அந்த அஹமத் கான் இங்கேயுள்ள எக்ஸைஸ் அமைச்சரகத்திற்கு எழுதியதாக ஒரு கடிதம் எல்லா மலையாளப் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்து இருக்கிறது. நான் கடிதத்தைப் படிக்கப் போவது இல்லை. ஆனால் அந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டு இருப்பதைச் சொல்கிறேன். எரி சாராயக் கலையிலே நடுநாயகமாக விளங்கும் அஹமத்கான் என்ன குறிப்பிடுகிறார் என்றால்—‘தமிழ் நாடு அரசிடமிருந்து இந்தப் பர்மிட்டை வாங்குவதற்கு பரேதப் பிரயத்தனமும், பெரும் அளவிற்குத் தொகையும் செலவழித்ததற்குப் பிறகு தான் இந்த எரி சாராயம் நமக்குக் கிடைத்தது என்பதை உங்கள் நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன்’ என்று கேரள எக்ஸைஸ் துறை அமைச்சருக்கு அவர் எழுதுகிறார்.

[பிற்பகல் 12.20]

ஒதுக்கீட்டை, அலாட்மென்டை, பெறுவதற்கும் அவைகளை ஏற்ற லாரிகளை ஏற்பாடு செய்வதற்கும் ஒரு மிகப் பெரும் தொகையை நான் செலவு செய்திருக்கிறேன். ஆகவே எனக்கு அளிக்க வேண்டிய சலுகைகளை நீங்கள் அளிக்க வேண்டுமென்று அங்குள்ள அமைச்சர்களைக் கேட்கிறார் என்றால் செலவு இங்கே செய்திருக்கிறார்; அதிகப்படியாகச் செலவு செய்த விவரம், அரசாங்கத்திற்கு, அதிகாரிகளுக்கு செலவு செய்திருக்கிறேன் என்று அஹமத்கான் எழுதிய கடிதத்திலே குறிப்பிட

புருக்கிறார். ஆனால் தனியார் யார், யாரோ பிடிபடுகிறார்கள், இங்கே கூட லைசன்ஸ் ரத்து என்றெல்லாம் செய்தி வந்ததே தவிர எந்த யாக்கடரிக்கு லைசன்ஸ் ரத்து என்கின்ற விவரங்கள் எதுவும் தெரியவில்லை. ஆனால் செய்திகள் வந்தவுடன், உடனேயே லைசன்ஸ் ரத்து செய்யப்பட்டது என்று பத்திரிகையிலே செய்திகள் கொட்டை எழுத்திலே வந்தன. போலீசார் எல்லாம் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்று வந்தது. அவர்களுடைய நிலை என்ன? அவர்கள் மீது என்ன விசாரணை? உள்ளபடியே லைசன்ஸ் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்ற விவரங்கள் எல்லாம் அவைக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய விவரங்கள். யார் யாரையோ பிடிக்கிறார்கள். இதிலே கிளிகள் பிடிபடுகின்றன; புறாக்கள் பிடிபடுகின்றன; மயில்கள் பிடிபடுகின்றன. யார் யாரோ பிடிபடுகிறார்கள். ஏதோ வேடிக்கைக் காகு, சொல்லவில்லை. அன்றைக்குக் கூட இந்த அவையிலே பல மன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை மிகவும் கவலைகூட்டுகிறது. மாண்புமிகு உத்தியோகபெயர்ந்திருப்பவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு உண்மையை வெளிக்குக் கொண்டுவதற்காக ஆதாரங்களைச் சொல்வது அரசுக்கு உதவியாக இருக்கிறது என்றாலும் இங்கே பதில் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறவர்களைப்பற்றி கடிதங்கள் வரும்போது, அதை காண்பித்து அவர்களிடமிருந்து பதிலைப்பெற்று இங்கே பதில் சொல்ல வாய்ப்புத்தந்திருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்சனையை இங்கே எழுப்புவது சரிதானா என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. உங்களிடத்திலே அவைகளைப்பற்றி சொல்லி விட்டுத்தான் இங்கே நான் பேசுகிறேன். எரி சாராயக் கடத்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவையிலே உறுப்பினர்களாக இல்லாதவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடக் கூடாது என்பது ஏற்கனவே ஒரு மரபாக இருந்து வருகிறது. (குறுக்கீடுகள்). ஏனென்றால் அவர்களுக்கு தம்மீது சமத்தப் பெற்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதிலளிக்கும் வாய்ப்பு இந்த அவையில் இல்லை.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க
அகற்றப்பெற்றது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1981 பிப்ரவரி 4]

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பஸ்கேரியா ஊழல் பற்றி குறிப்பிடும்போது * * பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அவர்களுடைய பெயரும் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு என்ன தொடர்பு என்பதுபற்றி பஸ்கேரியா ஊழல் பற்றி பேசும்போதே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அந்தக் கடிதத்தினுடைய வாசகத்தை தயவுசெய்து இன்னொரு தடவை படித்தால் அதனுடைய நோக்கத்தை நீங்களே புரிந்துகொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, Reference is different from defamation

நீங்கள் வெளியிலே இருக்கிறவர்களைப் பற்றி டெபமேஷனோ அல்லது அவர்கள் மீது அவதூறோ சொல்வதை இந்த அவையிலே அனுமதிக்கப் போகிறீர்களா? இந்த மாமன்றத்திலே உள்ளவரைப்பற்றி குறிப்பிடுவதில் தவறு இல்லை. ஆனால் வெளியில் உள்ளவர்கள் மீது இங்கே குற்றச் சாட்டு அவதூறு என்று கொண்டு வருவது நிச்சயமாக இந்த அவைக்கு ஏற்றது அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே ஒரு லெட்டர் எழுதி, அந்த லெட்டரில் இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தாம் செலவு செய்திருப்பதாக யாரோ தனி நபர் ஒருவர் அந்த அரசுக்கு எழுதியதாகச் சொல்கிறார்கள் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள். அந்தக் கடிதம் அவரிடம் இருக்கிறதா? அல்லது அந்தக் கடிதத்தின் நகல் இருக்கிறதா? ஏதாவது பத்திரிகையில் வந்த செய்தியைப் பற்றிச் சொல்வதாக இருந்தால் பத்திரிகையில் வேண்டுமென்று கூடச் சொல்லலாம். அதையெல்லாம் எப்படி ஆதாரமாகக் காட்ட முடியும்? குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்கள் பதில் சொல்லட்டும். அது வேறு விவகாரம். இந்த அரசுக்குச் செலவு செய்தோம் என்று ஒருவர் கேரள அரசுக்கு அல்லது அமைச்சர்களுக்கு ஏதோ கடிதம் எழுதினார் என்று பத்திரிகையிலே செய்தி வந்தது என்று சொல்வதாக இருந்தால் அதற்கு என்ன ஆதாரம்? அவர் எழுதிய கடிதம் இருக்கிறதா? அல்லது அதன் நகல் இருக்கிறதா? அல்லது கேரள அமைச்சர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்களா? எப்படி ஆதாரம் வந்தது? எப்படி அவர்கள் சொல்லலாம்?

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1981 பிப்ரவரி 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பத்திரிகையில் வந்ததைச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்லும்போது அதற்கு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுதான் சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தங்களிடம் அதைக் காண்பித்தாரா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசுகின்றவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுதான் பேச வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, தவறு நடந்தது என்று குற்றம் சாட்டுவதற்கு எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கின்றது. அதற்கு நாங்கள் பதில் சொல்கிறோம். அது வேறு பிரச்சினை. ஆனால் இந்த அரசாங்கத்திற்குச் செலவு செய்திருக்கிறோம் என்று கேரள அமைச்சருக்கு ஒருவர் எழுதி இருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்களே அந்தக் கடிதம் இருக்கிறதா? அல்லது அப்படி எழுதியவர் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு எழுதி இருக்கிறாரா? அந்தக் கடிதத்தின் நகல் இருக்கிறதா?

பாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அதற்கு நான் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய கருத்து இதுதான் : ஒருவர் தவறு செய்து விட்டதாக, அதுவும் ஏதோ தான் பணம் செலவிட்டிருப்பதாக ஒத்துக்கொண்டு கடிதம் எழுதி இருப்பதாக ஒருவர் சொல்லி அதே நபர் இங்கே இருக்கின்ற ஒருவருக்கு 'நீங்கள் உதவி செய்ததற்கு நன்றி' என்று சொன்னது போன்ற வாசகங்களைச் சேர்த்து இங்கே படித்தால் அதனுடைய பொருள் என்ன என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அந்தக் கடிதத்தைப் பொறுத்தவரையில் தங்களுடைய வீட்டு விழா நிகழ்ச்சிக்கு வந்தவர்களுக்கு இரண்டு பேருமாகக் கையெழுத்துப் போட்டு நன்றி தெரிவித்தார்கள். ஆகவே ஒரு குடும்பம் என்பதற்காகச் சொன்ன செய்தியே தவிர அதிலே ஒன்றும் குற்றம் சாட்டு இல்லை. அது ஒரு இன்டைரக்ட் ரெபரன்ஸ். அவ்வளவு தான்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, கடிதம் வந்தது பற்றியும், பத்திரிகையிலே வந்தது பற்றியும் சொன்னார்கள் அல்லவா? அதிலே.....

[1981 பிப்ரவரி 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எல்லாவற்றுக்கும் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு பேசுகிறோம் என்பதை உணர்ந்து பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, உங்களிடத்திலே ஆதாரங்கள் எல்லாம் காட்டிப் பேசப்போகிறேன் என்று சொன்னபோது பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு தான் பேசுகிறேன் என்பதைச் சொல்லிவிட்டுத்தான் பேசுகிறேன். எரி சாராயக் கடத்தலை ஒட்டி மத்திய அரசின்.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தங்களுடைய தீர்ப்பிலே நான் குறிக்கிடவில்லை. ஒரே ஒரு விளக்கத்தைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கே அவர் படிக்கின்றபோது இந்த அவையிலே இல்லாதவரைப் பற்றிப் படித்ததற்கு தங்களுடைய தீர்ப்பு என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டே பேசுகிறாரே. அது என்ன முறை என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பத்திரிகைச் செய்திகளை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு பேசக் கூடாது. பத்திரிகைகளில் ஒவ்வொரு வரும் ஒவ்வொரு மாதிரி கருத்துக்களைச் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, பத்திரிகைகளிலே அவரவர்களுடைய கருத்தை எழுதலாம். ஆகவே பத்திரிகைகளிலே யாரோ சொன்னார், யாரோ எழுதினார் என்று சொல்லி அதை எப்படி இங்கே பேச முடியும்?

(பிற்பகல் 12-30).

திரு. க. அன்பழகன் : * * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி உள் நோக்கம் கற்பித்துச் சொல்லப் பெறுவதை அனுமதிக்க முடியாது. பேரவைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து அவற்றை நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்)

திரு. க. அன்பழகன் : நான் உள்நோக்கம் வைத்தோ, அமைச்சர் அவர்களைக் குற்றம் சாட்டியோ எதையும் சொல்லவில்லை. என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், இந்தப்

**** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடம் ஆணைக்குணங்க அகற்றப் பெற்றது.**

[1981 பிப்ரவரி 4]

[திரு. க. அன்பழகன்]

பிரச்னை முதன் முதலில் பத்திரிகைகளிலே தான் வந்தது. இந்த விஷயத்தை பத்திரிகைகளில் பார்த்துத்தான் நாங்களே தெரிந்து கொண்டோம். முன்பும் பத்திரிகையில் வந்துள்ளதை வைத்துத்தான் முதல்வர் அவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். எனவே தொடக்கமே பத்திரிகையிலே இருந்துதான் ஆரம்பித்தது. ஆகவே அரசுக்கு உதவி செய்வதற்காகவே அதை வைத்து இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அரசுக்கு உதவி செய்வதற்கு அவர்கள் தரும் உழைப்பைப் பற்றியோ, மேன்மையான நோக்கத்தைப் பற்றியோ குறை கூறவில்லை. பத்திரிகை செய்திகளை வைத்துக் கொண்டு, வேறு ஆதாரம் எதுவுமின்றி, இப்பேரவையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி இங்கே குற்றஞ்சாட்டுவது எப்படிச் சரியாகும்? அவற்றுக்கு யார் பதில் சொல்வது? சில ரெவின்யூ அதிகாரிகளின் பதவிகளை எடுத்தது பற்றிக் கூடச் சொன்னார்கள். அது போன்று அரசாங்கத்தைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு பதில் சொல்லவேண்டியது என்னுடைய பொறுப்பு. எந்த அடிப்படையில் அப்படிச் செய்தார்கள் என்பதை யெல்லாம் இந்த அவைக்கு விளக்கிச் சொல்ல நான் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் வெளியில் உள்ளவர்களைப் பற்றியெல்லாம் குற்றஞ்சாட்டி குறிப்பிட்டுப் பேசுவது எல்லாம் முறைதானா? அதை நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்து கொள்கிறேன். ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவான பத்திரிகைகளும் உண்டு. ஆளும் கட்சிக்கு எதிரான பத்திரிகைகளும் உண்டு. இப்படி இந்தியா பூராவும் இருக்கிறது. ஆகவே பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் செய்திகளை வைத்துக் கொண்டு வளர்த்துக் கொண்டே போக முடியாது. வேறு ஆதாரங்கள் இருந்தால் கொடுக்கவேண்டும். வெளியில் உள்ளவர்களின் பெயர்களை இங்கே குறிப்பிட்டு குற்றஞ்சாட்டி பேசுவதையும் அனுமதிப்பதில்லை. எனவே, எதிர் கட்சித் தலைவர் * * * என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்ன பெயரை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன்.

(கூச்சல், குழப்பம்)

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தப் பேரம் நடப்பதற்கு * * * உதவி செய்திருக்கிறார் என்பது என் குற்றஞ்சாட்டு.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்கி அகற்றப்பெற்றது.

[1981 பிப்ரவரி 4]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குற்றச்சாட்டுகள் சொல்வதிலோ அல்லது இந்த அரசு அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதிலோ எங்களுக்கு எந்தவிதமான ஐயப்படும் இல்லை. அச்சமும், இல்லை. ஏனென்றால் மடியில் கனம் இருந்தால்தானே வெளியில் பயம் ஏற்படும். (கரவொலி) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆனால் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் பற்றி ஒரு தெளிவான வரைமுறைகள் வைத்து நீங்கள் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டியது முக்கியமானதொன்று. இங்கே இரண்டு பிரச்சனைகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று பத்திரிகைகளில் வருவதை வைத்து இங்கே பேசலாமா என்பதாகும். தங்கள் கவனத்திற்கு நான் ஒன்றைக் கொண்டு வருகிறேன். இதே மன்றத்தில் 1975 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 29 ஆம் தேதி நடந்த விவாதத்தில் பத்திரிகைகளில் வந்த செய்திகளை வைத்துக் கொண்டு பேசக் கூடாது என்று யார் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றால் அன்றைய தினம் முதல் அமைச்சராக இருந்த இன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற டாக்டர் கலைஞரே தான் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், பத்திரிகைகளிலே வந்தசெய்திகளை ஆதாரமாக வைத்துப் பேசக் கூடாது என்று.

இரண்டாவதாக நான் தெரிவிக்க விரும்புவது என்னவென்றால், வெளியே உள்ளவர்களைப் பற்றி குறிப்பிடலாமா? வெளியே இருக்கிறவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடலாம், ஆனால் அவர்கள் மீது அவதூறாக குற்றஞ்சாட்டிச் சொல்கிற போது அவர்கள் தங்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்ள வழி இல்லை. வெளியே பேசினால் நீதி மன்றத்திற்குப் போகலாம். ஆனால் சட்டமன்றத்தில் வெளியே இருக்கிற ஒருவரைப் பற்றி தவறாக, அவதூறாகப் பேசுகிற போது அவருக்கு தன்னுடைய நியாயத்தை வற்புறுத்த வழியே இல்லை. ஆகவேதான் நம்முடைய விதிமுறைகளைத் தெளிவாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வெளியே இருக்கிறவர்களைப் பற்றி அவதூறாகப் பேசக் கூடாது என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவதூறாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அது மரபுக்கு முரணானது. அதை தாங்கள் நீக்குவதுதான் இந்த மரபைக் காப்பாற்றுகிற ஒரே வழி. ஆகவே அது சம்பந்தமாகவும் தாங்கள் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாராளுமன்ற நடைமுறைப்படி இந்தியாவிலோ அல்லது தமிழ் நாட்டிலோ ஒருவர் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் இன்னார் தவறு செய்திருக்கிறார் என்று சொன்னதற்குப் பிறகுதான் அரசாங்கம் அதன் பேரில் விசாரணை

1981 பிப்ரவரி 4]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

தொடங்குவதற்கு முடியும். ஆகவே இன்னார் என்றே சொல்லக் கூடாது என்றால் அதற்கப்பிறம் இங்கே எப்படி 'பங்க்ஷன்' செய்வது. ஆகவே அதை நீக்குவதை நான் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, யார் மீதாவது சந்தேகம் இருந்தால் அதைப் பற்றி இங்கே வெளியிடுவதில் தவறு இல்லைதான். இன்னார் செய்தார்கள் என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லும் போது அவர்கள் இங்கே பதில் சொல்வதற்கு இருக்க வேண்டும். இந்த அவையில் இருப்பவர்கள் பதில் சொல்வதற்குத் தயாராயிருக்கிறோம். எல்லோரையும் உள்ளிட்டுத்தான் சொல்கிறேன். ஆனால் வெளியே இருக்கிறவர்கள் பற்றிச் சொல்லி, பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், இதை விசாரிப்பதற்கு சொல்கிற எண்ணமாகத் தெரியவில்லை. எங்களுக்குக் கடிதம் எழுதலாம், நேரடியாகச் சொல்லலாம், இதை விசாரித்துச் சொல்ல வேண்டும், இவ்வளவு நாட்களுக்குள்ளாக நீங்கள் சொல்லியாக வேண்டும் என்று எழுதுவதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்னை பற்றி பத்திரிகைகளில் வந்தது என்று நாங்கள் சொன்னாலும் கூட, அமைச்சர்களே இப்படி சாராயம் கடத்தப்பட்டது பற்றி பல கருத்துக்களை ஏற்கனவே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சருடைய கருத்துக்கள் மூலமாக இது வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. கடத்தல் ஊழல் நடைபெற்ற தென்றால், பல்வேறு வகைகளில் எந்த இடத்தில் யார் எப்படி என்று வேண்டுமானால் அரசாங்கத்தின் மூலம் ஆராய்ந்து அல்லது எந்தெந்த அளவிற்கு யார் யார் பொறுப்பு என்று தீர்மானிக்க வேண்டும். இன்னும் முழுமையான அளவிற்கு விசாரிக்கப்படவில்லை. விசாரிக்கப்பட்டு முடிந்துவிடவில்லை என்ற நிலையில் இருக்கிறபோது ஒரு விசாரணைக்கு உரிய நிகழ்ச்சிகளில் யார் யார் சம்பந்தப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அரசாங்கம் தான் விசாரிக்கக்கூடிய நிலையில் சம்பந்தப்படவில்லை என்று சொல்லலாமே தவிர தரக்கூடிய செய்திகளை, இங்கே சொல்லப்பட்ட காரணத்தால் ஒரு குற்றச்சாட்டு முழு உருவம் எடுத்து அது முழு குற்றச்சாட்டாக ஆகிவிடுவதில்லை. குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டாலும் கூட ஒரு அமைச்சர் அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு எங்களிடம் ஆதாரம் இல்லை என்று சொன்னாலும் கூட அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடியதுதான். ஆனால், விசாரிக்கப்பட்டு ஒரு முடிவு எடுப்பது ஒரு தொடர்கதை போல் பல நிகழ்ச்சிகள் இருக்கிறபோது இடையில் சில பேர்களை விட்டு விட்டுச் சென்றால் நிகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து ஆராய வாய்ப்பிருக்காது. ஒரு குற்றச்சாட்டை ஆராய்வதற்காக சொல்லக்

[க. அன்பழகன்]

[981 பிப்ரவரி 4]

கடமைப் பட்டிருக்கிற நிலையில் சூழ்நிலை காரணமாக வருகிற செய்திகளை வைத்து இங்கே சொல்லப்படுகிறதே தவிர நீங்கள் அதற்குப்பதில் சொல்வதன் மூலம் அரசுக்கு யார் மீதும் எந்தக் குற்றமும் இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே சில கருத்துக்களை வைத்திருக்கிறோம். வெளியார் களைப் பற்றியே வரக் கூடாது என்றால் இங்கிருக்கிறவர்களைப் பற்றித்தான் குற்றம் சொல்ல முடியும்.

(பிற்பகல் 12-40.)

ஆகவே, இங்கே இருக்கின்ற 234 உறுப்பினர்கள் மீதுதான் குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இங்கே இல்லாத ஒருவரைப் பற்றிப் பேசுவது தவறு. * * இந்தச் சபைக்கும், எந்தச் சம்பந்தமும் கிடையாது. * * இல்லை. எனவே, அவர்களைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். அது உண்மை என்று தெரிந்த பிறகு, அதை வெளியிடலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், பதில் சொல்வதற்கு அவர் இந்த அவையிலே இல்லை. இன்னொரு முக்கியமான அடிப்படைக் காரணமும் இதற்கு இருக்கிறது. வெளியில் சொன்னால், சம்பந்தப்பட்டவர் அது குறித்து வழக்கு மன்றத்திற்குப் போக பாதுகாப்பு இருக்கிறது. இங்கே சட்டமன்றத்திலே சொல்லி, அதற்குப் பிறகு பத்திரிகையிலே அது வெளிவருகிறபோது, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது என்பதுதான் அடிப்படை. ஆகவே தான் சொல்ல வேண்டியவைகளை வெளியிலே சொல்லட்டும். எங்களைப் பற்றி, ஆட்சிப்பற்றி நிர்வாகத்தைப்பற்றி நிர்வாகத்திலே உள்ளவர்களைப் பற்றி, யாரைப் பற்றி வேண்டுமானாலும், அதிகாரிகளைப் பற்றி வேண்டுமானாலும் வெளியிலே சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. தாராளமாகச் சொல்லுங்கள். அதற்கு பதில் சொல்ல நாங்கள் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், வெளியிலே இருப்பவர்களைப் பற்றி சட்டமன்றத்திலே சொல்லி, பிறகு அது பத்திரிகைகளிலே செய்தியாக வந்தால் — சட்ட மன்றத்திலே பேசப்பட்டது என்று சொல்லி பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்ள முடியும் — அது மக்களுக்கு ஆபத்தானது.

(குறுக்கீடு.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சம்பந்தப்பட்டவர்களைச் சம்மன் மூலமாக அழைக்க இது கோர்ட்டு அல்ல; இது சட்ட மன்றம். (குறுக்கீடு) இப்போது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1981 பிப்ரவரி 4] [க. அன்பழகன்]

சொன்னார். அகமத்கான் என்ற ஒருவர் கேரளத்தில் உள்ள அமைச்சர் ஒருவருக்கு கடிதம் எழுதியதாக பத்திரிகையில் வந்ததை ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே போல் * * பற்றியும் குற்றச்சாட்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர்களும் இந்த அவையிலே இல்லாதவர்கள். அவர்களால் வாதாட முடியாது ; பேச முடியாது. முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, அவர்கள் இதைப் பற்றி வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்லவும் உரிமையில்லை ; வாதாடவும் முடியாது. எனவே, இவைகளை எல்லாம் அவைக் குறிப்பிலே இடம் பெறச் செய்வது என்பது இயலாத காரியம். இதைத்தான் ஏற்கனவே மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். பத்திரிகைச் செய்திகளை ஆதாரங்களாக வைத்துப் பேசக் கூடாது என்று ஏற்கனவே முதல்வராக இருந்தவரும், இன்றைய எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் (குறுக்கீடு).

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பத்திரிக்கைச் செய்திகளை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு பேசினால் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சந்தேக விளக்கம் ஒன்றை மீண்டும் கேட்கிறேன். இங்கே பேசி விட்டு, பத்திரிகையிலே வந்தால், யார் மீது குற்றம் சுமத்தப்படுகிறதோ, அவர் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போக இயலாது. ஆகவே, அவருக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. அவர்கள் வெளியிலே சொல்லட்டும். சம்பந்தப் பட்டவர்கள் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போக முடியும். ஆனால், இங்கே பதில் சொல்ல முடியாமல் இருப்பவர்களைப் பற்றிப் பேசுவது நீதி ஆகாது.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இங்கே பேசிய பஸ்கேரிய ஊழலுக்குக் கூட வழக்கு மன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள். வழக்கு மன்றத்திற்கு அழைத்தவர்கள் ஏன் வராமல் இருக்கிறார்கள்? எப்போது வருவார்கள் என்ற ஆவலில் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, வழக்கு மன்றத்தைப் பற்றி ஒன்றும் பயப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பஸ்கேரிய கப்பல் எங்கு போயிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இங்கே இந்த விவாதம் நடத்தியதன் விளைவாக அவர்களுக்கு 40 இலட்சம் டாலருக்கு வெளியே விற்பனையாகியிருக்கிறது. தமிழகம் இப்போது வாங்க வேண்டுமென்றால் அதைவிட

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைகளைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 4]

அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போயிருப்பவர்கள் பத்திரிகையிலே எழுதியதை வைத்துப் பேசியிருக்கிறார்களே தவிர, சட்டமன்றத்தில் பேசினார்கள் என்பதற்காகப் போகவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : While the Members had freedom of speech, they should not infringe on that freedom. It has to be based on certain rules and regulations. It has been held :—

‘Baseless allegations should not be made. It was not in order for a Member to refer in the House to what was spoken in Mount Road.’

It is wrong to make serious allegations without any basis.’

‘Observing that it was not in keeping with Parliamentary traditions to make allegations without basis, the Speaker ordered the expunction of certain allegations made by a member in view of the Minister’s denial of the allegations on the ground that they were made without any basis.’

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : It is not related to this issue. பேரவைத் தலைவர் தீர்ப்பில் வளையக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீர்ப்பில் வளைய வேண்டிய நிலை எனக்கு இல்லை.

It has been stated in ‘Practice and Procedure of Parliament by Kaul and Sakdher’ as follows :

‘It was against the rules of parliamentary debate and decorum to make derogatory statements or allegations of incriminatory nature against any person and the position was rather worse if such allegations were made against persons who were not in a position to defend themselves on the floor of the House. The House should not be made a forum where the conduct and character of persons should be brought into disrepute, as the person against whom allegations were made had no remedy against a speech made on the floor of the House which was privileged’

இது “பிராக்டிஸ் அண்டு ப்ரொஜீசர் இன் பார்லிமென்ட்” என்பதில் இருக்கிறது. கவுல் & ஷக்தர் விளக்கி எழுதியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, வெளியே இருப்பவர்களைப் பற்றிய குற்றச் சாட்டை இந்த மன்றத்தில் கூறினால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. பத்திரிக்கைகளில் வந்ததை ஆதாரமாக வைத்துப் பேசுவது சரியல்ல.

1981 பிப்ரவரி 4] [மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்த வரை அதில் ஈடுபட்டவர்கள் பற்றி குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லி வருகிற நிகழ்ச்சியோடு தொடர்பாக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினை—குறிப்பிட்ட இன்னார் என்று சொல்லுகிறபோது அவர்கள் நாங்கள் நிரபராதிகள் என்று நிரூபிக்க இந்த அவையில் வாய்ப்பில்லை. இங்கே பேசினார்கள் என்று வழக்குத் தொடர இயலுமா என்றால் வழக்குத் தொடர இயலாது. சட்டமன்றத்திற்குள் பேசிய பேச்சை வைத்துக்கொண்டு வெளியிலிருப்பவர்கள் வழக்குத் தொடுக்க முடியாது. தொடர்பாக இருக்கக்கூடிய குற்றச்சாட்டுகளைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுவதில் தவறு இல்லை. இன்னின்ன குற்றங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று சொல்லலாம். இதைத் தான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள், இன்னின்ன குற்றங்கள், குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லலாம். பெயரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் பெயரைக் குறிப்பிட்டு முதலமைச்சருக்கு எழுதலாம். தாங்கள் முதலமைச்சருக்கு எழுதுகிறபோது பத்திரிக்கையில் வர நியாயம் இல்லை. ஆகவே, பொதுவாகக் குற்றச் சாட்டுக்களைக் குறிப்பிட்டு பெயர்களை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதியனுப்புவதன் மூலம் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ள வழி தேடலாம்.

[பிற்பகல் 12-50].

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: * * என்ற வரிகளை நீக்கி விடுகிறேன். மற்றபடி நாவலர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி குற்றச் சாட்டுகளைப் பற்றிப் பேசுவதிலே எனக்கு ஆட்சேபனையில்லை. ஆனால் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு வசதியற்ற உறுப்பினர் அல்லாதவர்களைப் பற்றி வேண்டாம். நாராயணசாமி நாயுடு பற்றிப் பேசலாமா என்று கேட்டார்கள். அது ஆட்சி மன்றத்திற்குள்ளே வேறு வகையிலே வந்தது (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வெளியே உள்ளவர்களைப்பற்றிச் சொல்லக்கூடாது என்பதல்ல, ரெபரன்ஸ் பண்ணலாம். அவர்களைப் பற்றி விமர்சனம் வரலாம், ஆனால் அவர்களைப் பற்றி அல்லி கேஷன் என்று வரும்போது தான் ப்ராப்ளம் வருகிறதே தவிர அவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவே கூடாது என்று சொல்ல வில்லை.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆனைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1981 பிப்ரவரி 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆகவே ** என்பதை மாத்திரம் நீக்குகிறேன்.

மற்றவைகளை பார்த்து நீக்க வேண்டியிருந்தால் பார்த்து நீக்குகிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த எரி சாராயக் கடத்தலைப்பற்றி செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே மத்திய அரசினுடைய கலால் துறை ஒரு சாராய தொழிற்சாலையை திடீரென்று சோதனையிடுகிறது. அதிலே மொலசஸ் நிரம்பியிருக்க வேண்டிய டாங்குகளில் மொலாசஸுக்குப் பதிலாக வெறும் தண்ணீர் மாத்திரம் தான் நிரப்பப் பட்டிருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. 800 டன் மொலாசஸ் கடத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக அந்த டாங்குகளில் தண்ணீர் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 800 டன் மொலாசஸிலிருந்து 1 லட்சத்து 80 ஆயிரம் லிட்டர் எரி சாராயம் தயார் செய்யப்பட முடியும் என்று கணக்கிடப்படுகிறது. அதனுடைய விலை மாத்திரம் 60 லட்சம் ரூபாய். மத்திய அரசு கலால் துறை கண்டுபிடிக்கும் வரை மாநில அரசு கலால் துறை என்ன செய்து கொண்டிருந்தது என்று நமக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு வேளை சோதனையிடக் கூடாது என்று அரசுத் தரப்பிலே அறிவிக்கப்பட்டதோ அதுவும் தெரியவில்லை. எப்படி தொழிலதிபர்களுடைய முறையீட்டைக் கேட்டு உடனடியாக ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களை நிறுத்தியது மாத்திரமல்ல, அந்தப் பதவியே வேண்டாம் போ என்று அந்தப் பதவியையே இல்லாமல் ஆக்கிவிட்டார்களோ அதைப்போல் அந்த எரி சாராய தொழிலதிபர்களுக்கு இவ்வளவு உதவிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள எரிசாராய கடத்தல் விவகாரம் கலால் துறை, காவல் துறை ஆகிய இரண்டு துறைகளுக்கும் தெரியாமல் நடந்திருக்க முடியாது என்பதும் இந்தத் தொழிலில் முழு நடவடிக்கைகளையும் மொலாசஸ் கொள்முதலிலிருந்து எரி சாராய உற்பத்தி அனுமதி அளிப்பது, கொண்டு செல்வது ஆகிய அனைத்து நடவடிக்கைகளும் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதால் அரசின் முத்திரை இல்லாமல் இந்தத் தொழிலில் எதுவும் நகரக் கூட முடியாது என்பதும் இதிலே ஊழல் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுமேயானால் அதற்குப் பொருள் என்ன வென்றால் இந்த அரசு லஞ்சத்தைச் சட்டபூர்வமாக்கி விட்டது என்று தான் நான் குற்றம் சுமத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க கூறப்பெற்றது.

[1981 பிப்ரவரி 4] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்திலே பஸ்கேரியாகப்பல் ஊழலைப் பற்றி நான் எடுத்துச் சொன்னேன். அப்போது சுப்ரீம் கோர்ட் விசாரணைக்குத் தயார் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு அப்போதிருந்த பிரதமர் சரண்சிங்கை கேட்டோம். அவர் இயலாது என்று கூறிவிட்டார் அல்லது அங்கிருந்து கடிதம் அனுப்பிவிட்டார்கள் என்ற அளவோடு நிறுத்திக்கொண்டார்கள். அதற்குப் பிறகு, பிரதமரை, திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களை மாநாட்டுக்கு அழைக்க இரண்டு முறை, 3 முறை சென்ற நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த பஸ்கேரியா கப்பல் ஊழல் விவகாரத்திற்கு முன்பிருந்த அரசு, சரண்சிங்கினுடைய அரசு உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியை அனுப்ப மறுத்து விட்டது, அம்மையார் அவர்களே தாங்களே தயவு செய்து எங்களுக்கு ஒரு உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியை அனுப்பி உதவுங்கள் என்று கேட்டிருக்கலாம். கேட்கவில்லை. பஸ்கேரியா கப்பல் ஊழல் விவகாரத்தைப்பற்றி இங்கே பேசிய நேரத்திலே கடிதம் எல்லாம் படித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. டெலக்ஸ் மேலேஜ் எல்லாம் படித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. 20-க்கு மேற்பட்ட ஆதாரங்கள் இந்த அவையிலே எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனுடைய மேனேஜிங் டைரக்டர் என்ன செய்தார், திரு ராமகிருஷ்ணன் பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகத்தினுடைய மேனேஜிங் டைரக்டராக இருந்தார். இந்த அரசிலே அவரை சோஷியல் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டிலே கொண்டுபோய்த் தள்ளினார்கள். அவர் சில விஷயங்களைத் தடுத்தார். ஊழல் நடைபெறாமல் தடுப்பதற்கு முன் நின்றார் என்ற காரணத்திற்காக அவருக்குத் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. அவைகளை யெல்லாம் நான் இந்த அவையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தத் தண்டனை அவருக்கு விதிக்கப்பட்ட பிறகு சோஷியல் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டிலே அவரைக் கொண்டுபோய் தள்ளிய பிறகு அவர் வேலைக்கே வராமல் லீவ் போட்டுக் கொண்டு இருந்தார். பிறகு ஆட்சி, பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பிறகு கலைக்கப்பட்டவுடன் அவர் தலைமை செயலாளருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார்; அந்தக் கடிதத்திலே குறிப்பிடுகிறார்; நேர்மையாகவும், நியாயமாகவும், சுதந்திரமாகவும் செயல்பட விடாத அ.தி.மு.க அரசின் ஆணைகளை நான் நடைமுறைப் படுத்த விரும்பவில்லை என்பதால் விடுப்பிலேயே இதுவரையிலே இருந்தேன். அந்த அரசு கவிழ்க்கப்பட்டு விட்ட காரணத்தால் இப்போது மீண்டும் வேலையிலே சேருகிறேன் என்று சீப் சেক்ரட்டரிக்குக் கடிதம் எழுதுகின்றார் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் என்றால் இந்த அரசினுடைய நேர்மையும் நியாயமும் எவ்வளவு என்பதை அதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

மடியிலே கனம் இல்லைவழியிலே பயமில்லை என்று நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் பண்ணுட்டி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் நீங்கள் மடியிலே வைத்துக்கொண்டிருக்க மாட்டீர்கள், எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எனவே இதிலே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1981 பிப்ரவரி 4]

பயமில்லை என்று சொல்லுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. நான் இவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், இந்த 12 கோடி எரிசாராய ஊழலுக்கு மாநில போலீஸ் விசாரணை போதாது என்பதும், நீங்களே ஒரு வழி கண்டு பிடியுங்கள்; ஏற்கனவே பல் கேரியா கப்பல் ஊழலுக்கு சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ் வருகிறார் வருகிறார் என்று சொன்னீர்களே, அதைப்போல சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ் வேண்டுமா? அதை நீங்களே முடிவு செய்யுங்கள் அல்லது சி.பி.ஐ. விசாரணையா? மாநில அரசிலே சி.பி.ஐ. விசாரணை வரலாமா, அது சுயாட்சிக்குப் பங்கம் அல்லவா என்றால் நீங்களே விரும்பிக் கேட்டு சி.பி.ஐ விசாரணையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எந்த முறையிலே உங்களை நிரபராதிகளாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களோ அந்த முறைகளை நீங்கள் கடைப்பிடிப்பதிலே எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை.

நான் ஏதோ அரசுக்கு உதவிகரமாகப் பலபேரைக் குற்றம் சாட்டினேன் என்று யாரும் தவறாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். நான் அரசையே குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். முதலமைச்சரையே குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்; அத்தனைபேரும் சேர்ந்துதான் இந்த ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது. எனவே இந்த ஊழல் அரசின் சார்பாகப் படிக்கப்பட்ட கவர்னர் உரையை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இயலாது என்று கூறி அமைகிறேன்.

திரு கோ. வில்வநாதன்: தலைவரவர்களே, ஒரு தன்னிலை விளக்கம். மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பேசுகிற பொழுது நான் கவர்னர் உரைக்கு முன்மொழிந்து பேசியதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, என்னுடைய கருத்துக்களுக்குப் பதில் சொல்வதற்குப் பதிலாக என்னைப்பற்றித் தனிப்பட்ட முறையிலே பேசினார்கள். அதிலே வேகம் இருந்ததே தவிர, விவேகம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அல்ல, மாண்புமிகு உறுப்பினரைப் பற்றித் தனியாகக் குறிப்பிடவே இல்லை. தனிப்பட்ட முறையிலே பெயரைச் சொல்லிக் குறிப்பிடவில்லை.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நான் என்ன சொன்னேன் என்று நீங்கள் மீண்டும் ஒரு முறை புரிந்து கொண்டால் அவருக்குப் பதில் அளிக்க உங்களுக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். நான் சொன்னது, இங்கே விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர், பெருந்தன்மை உள்ள ஒருவரை எதிர்க்கட்சித் தலைவராக ஆக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்; இவர் வீரக்தி உள்ளவராக இருக்கிறார், இப்பொழுதுள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர், ஆகவே, பெருந்தன்மையான ஒருவரை எதிர்க்கட்சித் தலைவராக ஆக்க வேண்டும்,

1981 பிப்ரவரி 4] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதற்கு இந்த அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்களெல்லாம் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். நான் அதைக் குறிப்பிட்டேன். குறிப்பிட்டு விட்டு, பெருந்தன்மையுள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்றால் என்ன கருதுகிறார் என்று தெரியவில்லை, பல கட்சி மாறியவராக இருக்க வேண்டுமா? அவர் தி.மு.க. விலிருந்து அ.தி.மு.க. வுக்குச் சென்று, அங்கிருந்து காங்கிரசுக்குச் சென்று, ஜனதாவுக்குச் சென்று பிறகு அ.தி.மு.க.வுக்கு வருகின்ற இப்படிப் பல கட்சி மாறியவராக இருக்க வேண்டுமா, அதுதான் பெருந்தன்மையா, அதுதான் பொருத்தமா எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு என்று கேட்டேன். இதிலே திரு விஸ்வநாதனைப் பற்றி நான் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை.

திரு. கோ. விஸ்வநாதன்: நேற்று முன் தினம் அவையிலே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. விஸ்வநாதனைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள்.

திரு எல். இளையபெருமாள்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்லுகின்றபொழுது குறிப்பிட்டு என் பெயரைச் சொன்னதற்காக நான் தங்கள் வாயிலாகத் தன்னிலை விளக்கம் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவைக்குறிப்பிலே வராத வார்த்தைகளைத் திருப்பிச் சபையிலே சொல்லி அவைக்குறிப்பிலே ஏற்றிப் பிரச்சினையாக்க வேண்டாம். அது அவைக் குறிப்பிலே ஏறக்கூடாது.

THIRU L. ILAYAPERUMAL: I want a clarification from the hon. Leader of the Opposition, who has mentioned my name. Now I am representing that community and it is my duty to plead their cause.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினரவர்கள் தங்கள் சமுதாயத்தைப் பற்றிப் பேசலாம்; ஆனால் அதிலே சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளை யெல்லாம் இங்கே சொல்லி, நாட்டிலே வழங்கக்கூடாத சொற்கள் அவைக் குறிப்பிலே வரக்கூடாது. அவைகள் அவைக் குறிப்பிலே இருக்கக் கூடாது.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அதற்குப் பதிலளித்து.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1981 பிப்ரவரி 4]

THIRU L. ILAYAPERUMAL : You can't move the word, I have no objection. Only I want a clarification from the Hon. Leader of the Opposition.

அந்த வார்த்தையின் விளக்கம் உங்களுக்குத் தெரிய வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். 1972 ஆம் ஆண்டு அன்று முதலமைச்சராக இருந்தவர்களிடம் எழுத்து மூலமாகவும் கொடுத்தோம்; நேரிலும் கொடுத்தோம். அவர்கள் மிகக் கருணையோடு அந்த வார்த்தை வராது என்று சொன்னாலும்கூட அது சட்டமாக்கப்படவில்லை, அரசாங்க உத்தரவாக்கப்படவில்லை.

[பிற்பகல் 1-00].

இன்று வரையிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயம் அரிச்சந்திர நாடகத்திலே மயான காண்டத்திலே மிகக் கேவலமாக பேசப்பட்டும் இழிய முறையில் எடுத்து காட்டப்பட்டுக் கொண்டும் இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, தென் ஜில்லாக்களான மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் பரவலாக இருக்கின்றன. அன்றைய தி.மு.க. ஆட்சிக்கும், இன்றைய அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சிக்கும் சொல்லியும், 1955 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசிடம் இதை எடுத்துக் கூறியும்கூட, இன்று வரை அரசு ஒழுங்காக உத்தரவு போடவில்லை; ஆவன செய்யவில்லை என்பதை நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற டாக்டர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் பின் தங்கிய சமுதாயத்திற்குச் சொந்தக்காரரும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய சம்பந்தியாகவும் இருப்பவருக்கு அந்த விளக்கத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு இனியாவது இம்மக்களை அழைத்து வரும் இழிவு வார்த்தையை நீக்கிவிடச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலே குறுக்கிட வேண்டாமென்று சொன்னதன் காரணமாகக் குறுக்கிடவில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை மீண்டும் கிளப்பியிருப்பதன் காரணமாக, மீண்டும் விளக்கம் தர வேண்டிய அவசியத்திற்கு நான் ஆளாகியிருக்கிறேன். மறவர்களைப் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அன்றே தெளிவுபடுத்தினேன். “ஆற்றல் மிகு புதினக் கலை” என்கின்ற கட்டுரையைத் திருமதி ராஜம் கிருஷ்ணன் என்ற அம்மையார் எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் அன்றே சொன்னேன். அதிலே ஒன்றும் பிடிவாதமே இல்லை. பிடிவாதத்தின் காரணமாக எந்த வாதத்தையும் இங்கே எடுத்து வைக்கவில்லை. திருமதி ராஜம் கிருஷ்ணன் என்கின்ற ஒரு எழுத்தாளர் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஒரு மலரிலே வருகின்றபொழுது, எழுத்தாளருடைய உரிமையிலே நாம் தலையிட முடியாது. ஆனால், ஏதாவது

1981 பிப்ரவரி 4] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஒரு விளைவை ஏற்படுத்துமேயானால், அந்த விளைவை ஏற்படுத்துகிறதா என்று நாம் ஆராய வேண்டும். அன்றே நான் தெளிவுபட எடுத்துச் சொன்னேன். அவர் ஆற்றல்மிகு புதினக் கலையைப் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். வருகின்ற இடத்திலே, 1971-72 ஆம் ஆண்டுகளில் பாரத நாட்டின் வரலாற்று சிறப்புடைய நிகழ்ச்சி ஒன்று நடந்தது என்று சொல்லிவிட்டு, வட மேற்கு மைய பாரத தத்தில் சம்பல் ஆற்றின் கரைகளில் இடைவிடாத மண்ணரிப்பினால் தோன்றிய மிக விந்தையான நிலப்பகுதிகள் பரவியிருக்கின்றன. வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபட்டுக் கொடிய குற்றங்களைப் புரிந்து, ஒளி காணா உலகில் தலைமறைவாக வாழ்ந்த மறவர்களும் மனம் திருந்தி அன்பு வழியில் மாறிடலாம் என்ற தத்துவத்தைச் செயல் முறையாக்கத் துணிந்த நிகழ்ச்சி அது என்றுதான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறேன். இங்கே தமிழகத்திலே இருக்கின்ற, தென் மாவட்டங்களில் இருக்கிற மறவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட குறிப்பு அல்ல. இவர்களை இழிவுபடுத்துகின்ற....

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஒன்றே ஒன்று சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். எப்படி அவர் பேசுகிறவரை நான் பொறுத்திருந்தேனோ, அதுமாதிரி தயவுசெய்து நான் பேசி முடிக்கிறவரை மாண்புமிகு உறுப்பினரும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, நான் சொன்னது, இந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதியிலே இருக்கின்றவர்களைப் பற்றி அவர்கள் சொல்லவில்லை. மறவர் என்று வருகின்றபொழுது, மறம் என்றால் வீரம் என்று பொருள். தமிழிலே அறத்திற்கு மாறுபட்ட ஒரு சொல்லும் மறம் என்று ஆகும். ஆகவேதான் மறவர் என்று சொல்லுக்கு வீரர்கள் என்ற பொருளும் உண்டு. நான் 58 ஆதாரங்கள் வைத்திருக்கிறேன் என்று எடுத்துச் சொன்னேன். அதிலே வீரர்கள் என்ற பொருளும் உண்டு. ஆனால் அறத்திற்கு மாறுபட்ட மறம் என்று வருகின்ற பொழுது சங்க இலக்கியங்களிலே கடிவினை மறவர் வில்லிடைத் துறந்தோர் என்று வருகின்ற பொழுது கொடிய கொலைத் தொழிலுடைய மறவர்கள் என்றும் குறிப்பு வருகிறது. அதே மாதிரி, கொலை, வெண், கொள்ளை, கொடுந்தொழில் மறவர் என்று வருகின்ற பொழுது கொலை செய்து பொருளைக் கொள்ளை கொள்ளும் கொடிய கோட்பாடாகிய தீவினை செய் ஆறலைக் கள்வராகிய மறவர் என்று வருகிறது. அதே மாதிரி, அக்குளிப்புவி இசையமைத்து நோன்கிலை செவ்வாய்ப்பகழி செய்தீர் நோன்கடவர் என்றும் அங்கே ஆறலைக் கள்வராக இருந்து, கொலை, கொள்ளை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 பிப்ரவரி 4]

இவைகளிலே ஈடுபடுகின்ற மறவர் என்றும் வருகின்றது. மறம் வீரத்திற்கும் பொருந்தும், மறம் என்பது அறத்திற்கு மாறு பட்ட ஒன்று. ஆனால், இவர்கள் குறிப்பிடுவது, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடுவதுபோல, தமிழகத்தில் இருக்கிற, தேவர் குலமக்களாக வழங்குகின்ற மறவர்களைப் பற்றி அல்லவே அல்ல. ஆகவே, மறத்திற்கு இந்த வீரர் என்ற சொல்லைத் தருகின்ற பொருளிலே அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. அங்கே கோடிய கொள்ளையிலே ஈடுபட்டு பொருளைத் தேடுகின்ற அந்த மறவர் என்கின்ற சொல்லைத் தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே, இங்கே இருப்பவர்களை இழிவுபடுத்தவோ, இங்கே இருக்கிற ஒரு சமுதாயத்தை இழிவு படுத்தவோ அல்ல. ஆகவே, அந்த வகையிலேதான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி எழுதியிருப்பதிலே ஓர் ஆசிரியர் தன்னுடைய சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றபொழுது, ஒரு சொல்லுக்கே பல பொருள்கள் உண்டு. ஆனால் இடம் நோக்கி, அவர் எழுதுகின்ற நோக்கம் கருதி, அந்தச் சொல்லை எந்தப் பொருளிலே வைத்திருக்கிறார் என்பதுதான் நோக்கம். இங்கே அந்த அம்மையார் சொல்லியிருப்பது, மறவர் என்ற சொல்லுக்கு இருக்கிற பல பொருள்களிலே கொள்ளை அடிப்பவர்கள், கொலை புரிபவர்கள் என்று வருகின்ற சங்க இலக்கியச் சான்றுகளுடைய அடிப்படையில் அந்தப் பொருளைத்தான் அங்கே வைத்திருக்கிறார்களே தவிர, இங்கே இருக்கிற மறவர்களை அல்ல என்பதுதான் இதிலே பிடிவாதம் எதுவுமே அல்ல. இருக்கிற நிலைமைதான் விளக்கப்பட்டது. இதிலே தவறு இல்லையென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நாவலர் அவர்கள் மறுபடியும் இலக்கியத்திலே மறவர்களைப் பற்றி என்னென்ன இழிவாக இருக்கிறதோ, அவைகளை யெல்லாம் மறுபடியும் இங்கே சொன்னதற்காக ரொம்ப வருந்துகிறேன். ஏனென்றால், இலக்கியத்திலே இருப்பவர்களைக்கூட நாம் சில நிலைமைகளைக் கேட்டு யாருடைய மனமும் புண்பட வேண்டாமென்பதற்காக விட்டுவிடுகிறோம். அதற்குத்தான் பல உதாரணங்களைச் சொன்னேன். 'ஆரியம்போல் உலக வழக்கு அழிந்தொழிந்து சிதையா உன் சீரிளமைத் திறம்' என்ற பாடலை—சந்தரம் பிள்ளை பாடலைக்கூட தமிழக அரசு எடுத்து விட்டிருக்கிறது. அதைப் போலத்தான் கனக விசயர் தலையிலே கல்லேற்றி வருகின்ற அந்தக் காட்சியை, இப்பொழுது, மதுரை மகாநாட்டிலே, முதலில் செய்த அலங்கார வண்டி நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

அதைப் போலத்தான் பல விவகாரங்கள். பூம்புகாரிலே நாம் ஒரு குலத்தை இழிவு படுத்துகின்ற அளவுக்கு இருந்த கதைடையே மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது என்றெல்லாம் சொன்னேன். அதைப்போல இதை ஏன் மாற்றியிருக்கக்கூடாது என்பது. அது மாத்திரம் அல்ல. உங்களுடைய கவனத்திற்கு

[1981 பிப்ரவரி 4] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வராமலேயேகூட அச்சாகி இருக்கலாம். வந்திருந்தால் உங்களுக்குப் பழைய ஞாபகம்கூட வந்திருக்கும். முன்பு ஒரு முறை இப்படி வந்து அவர்களெல்லாம் கிளர்ச்சி செய்து, பாடப் புத்தகத்திலே இருந்து எடுத்த ஞாபகம் வந்திருக்கும். உங்களுடைய கவனத்திற்கு வரவில்லை. இனிமேல் மறுபதிப்பிலே வராமல் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னால் போதும். அதைவிட்டுவிட்டு, மறவர் என்பதற்கு இலக்கியத்தில் இத்தனை பதங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி மீண்டும் மறவர்களுடைய உள்ளத்தைப் புண்படுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, யாரையும் புண்படுத்துகின்ற செயலே அல்ல, தமிழகத்திலே இருக்கிற மறவர்களைப் பற்றியே அல்ல. சங்க இலக்கியத்திலே வந்திருக்கின்ற அந்த வீரர்கள், மறவர்கள் எல்லாம் தமிழகத்திலே இருப்பவர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டதே தவிர, தமிழகப் பாவை நிலத்திலே இருந்த மறவர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் தான் அவைகள். அதைக் கொள்ளலாமா, வேண்டாமா என்பதும், “ஆரியம் போல உலகவழக்கு அழித்தொழிந்து சிதையா உன்...” என்பதை எடுப்பதும் வைப்பதும் அவரவர்களுடைய விருப்பம். ஆகவே அதை நாம் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இல்லை. திருமதி ராஜம் கிருஷ்ணன் என்ற அம்மையார் தவிர, மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் அந்தக் கட்டுரையை எழுதி இருந்தால், இந்தச் செயலைச் செய்யாமல் இருக்கலாம். வேறு யாராவது எழுதியிருந்தால் அவரவர்கள் விருப்பப்படி எழுதி இருக்கக்கூடும். எழுதி இருப்பது இங்கே இருப்பவர்களை இழிவு படுத்துகிற நோக்கத்தில் அல்ல. இங்கே இருப்பவர்களை தாழ்வு படுத்துகிற நோக்கமும் அல்ல என்கின்ற கருத்தைத்தான் நான் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய அவை முன்னவர் அவர்கள் ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மறவர்கள் என்றால் வீரர்கள் என்ற பொருளிலே நீங்கள் எழுதியிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னாலும், அது ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தைப் பற்றிப் பெரிய விவாதத்திற்கு வந்ததற்குப் பின்னால், மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப் போன்று அந்தக் குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தின் நலன்கருதி அப்படி எழுதப் பட்டு இருந்தாலும் அதை அந்த சமுதாயத்தைப் புண்படுத்துகிற காரணத்தால் அவை முன்னவர் அவர்கள் அடுத்த பதிப்பிலே இருந்து அது வராது என்ற உத்தரவாதத்தைக் கொடுப்பதன் மூலம், அந்தப் பெரிய சமுதாயத்திற்கு ஒரு உத்தரவாதம் வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மறவர்கள் என்றால் வீரர்கள், களத்திலே இருந்து போராடுகின்றவர்கள் என்ற பொருளிலே

[இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 சிப்ரவரி 4]

தான் தமிழகத்திலே இருக்கிற மறவர்கள் அத்தனைபேர்களையும் நான் மதிக்கிறேன், சொல்கிறேன் என்பதை இந்த அவையின் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுச் சொல்கின்ற கருத்தை இந்தக் கட்டுரை எழுதிய அம்மையார் அவர்களுக்கு இந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்து அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கிணங்க அதை எடுப்பதைப் பற்றி ஒரு ஆட்சேபணை இருந்தே தீரவேண்டும் என்று நான் வாதாடவில்லை. இருப்பதிலே தவறில்லை என்பதுதான் என்னுடைய வாதமே தவிர, எடுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவே இல்லை. இருப்பதிலே தவறில்லை. அது தவறான எண்ணத்தை உருவாக்குமானால் அதை எடுப்பதைப் பற்றியும் ஆட்சேபணை இல்லை. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எடுப்பதைப் பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார். உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது இந்த, மாமன்றத்திலே இருக்கிற பல்வேறு கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும், பிரதிநிதிகளும் தங்களுடைய மனதிலே தோன்றிய கருத்துக்களைத் தெள்ளத் தெளிவாக வெளியிட முனைந்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் குறைவாக இருந்தாலும், அதை எப்படியாவது சரி செய்து அவர்கள் கருத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்ற நிலையில், தமிழக அரசின் சார்பாகவும், ஆளுநர் சார்பாகவும் நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தப் பேரவையிலே ஆளுநர் உரையின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்தில் நான் முதலமைச்சர் என்ற பொறுப்பில் கலந்துகொண்டு மூன்று, நான்கு முறை பேசும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தேன். இப்போதும் அந்த வாய்ப்பினைப் பெற்று, கருத்துக்களை வெளியிட நான் உங்களால் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

ஆளுநர் உரையில் என்னென்ன இல்லை என்பதைப் பற்றி இங்கே கருத்துக்களை வெளியிட்டவர்கள், அதிலே சொல்லியிருப்பதைப் பற்றி எந்த அளவிற்குத் திறனாய்வு செய்து விளக்கங்கள் கூற முனைந்தார்கள் என்பதையும் கவனித்ததில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இல்லை என்று சொன்னவர்கள் எந்தெந்த வகையில் கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் என்ன எண்ணுகிறேன் என்று கருத்து வெளியிடுவது என்னுடைய மாபெரும் கடமையாகும்.

[1981 பிப்ரவரி 4] [மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமசுந்திரன்]

இந்த மாநிலத்திலே உள்ள மக்களில் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழேயுள்ள மக்கள், நடுத்தர மக்கள், ஓரளவு வசதியோடு வாழ்கிற மக்கள், மிக வசதியோடு வாழ்கிற பணக்காரர்கள், முதலாளிகள், ஏகபோக முதலாளிகள் ஆகியோரைப் பற்றி ஒட்டுமொத்தமாகக் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. என்னென்ன தேவை என்பதைப் பற்றி 10—15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக ஒருவர் என்னென்ன சொல்லியிருந்தாரோ. அல்லது 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்னென்ன சொல்லப்பட்டு இருந்தனவோ, சொல்லப்பட்டு வந்தனவோ, அவைகளையே மூலம் தொடர்ந்து பேசுகின்ற வகையில் கருத்துக்கள் இருந்தன என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

எப்படிப்பட்ட வசதிகள் மக்களுக்கு இல்லை என்று எடுத்துரைத்தவர்கள் தங்களுடைய அல்லது தான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு இருக்கிற தொகுதியின் மக்களின் கருத்தையும், அதோடு தமிழகத்தின் ஒட்டுமொத்தமான நலனைப் பற்றியும், அது மட்டுமல்லாமல் தங்களுடைய கட்சியின் கொள்கைக்கு ஏற்ப என்னென்ன செய்து இருக்கிறார்கள், இல்லை என்பதைப் பற்றியும் கொஞ்சம் விளக்கமாகவேகூட சிலர் பேசி இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அப்படி ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் கொண்டால், ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் அவர்களுக்கென்றே இருக்கும் கொள்கைகள், அதோடு இந்த மாமன்றத்திற்கு வருவதற்கு முன் எந்த மக்களால் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களோ அந்த மக்களுக்காகத் தங்கள் கட்சியின் சார்பாக, தங்களுடைய தனித்தன்மையோடும் கூடிய நிலைமையில், என்னென்ன உறுதிமொழிகள் தந்து இருக்கிறோமோ அவைகளை எப்படி நிறைவேற்றி இருக்கிறது அல்லது நிறைவேற்றப்படாமல் விடப்பட்டு இருக்கிறது. எப்படி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும், என்கின்ற எண்ணத்தை உள்ளடக்கி இங்கே கருத்து வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் ஆளுநர் உரையின் மீது சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள், முதலாவதாக விவசாயிகளைப் பற்றியும், இப்போது பேசினார்களே, இறுதியில் எரிசாராயத்தைப் பற்றியும், அதைப்போலவே, ஆசிரியர்கள் பற்றியும், மாணவர்களைப் பற்றியும், கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றியும், கல்வி நிலையங்களைப் பற்றியும் தொழிலாளர்களைப் பற்றியும் மற்றவற்றைப் பற்றியும் அதே நேரத்தில் நான் எப்படி எல்லாம் என் கொள்கைகளை மாற்றிக் கொண்டு வருகிறேன். என்பதைப் பற்றியும், திரு. உமாநாத் போன்றவர்கள் மிகக் காரமாகவும், வேகமாகவும் வழக்கம்போல் சிரித்துக்கொண்டே பேசி, நம்மையும் சிரிக்கவைத்துப் பேசினார்கள் என்பதை எல்லாம் நான் என் உள்ளத்தில் பதியவைத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

[மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 4]

ஒரு கட்சி தன்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கொள்கையை உருவாக்கிக் கொள்கிறது அல்லது ஒரு கொள்கைக்கு தன்னைச் சொந்தமாக்கிக் கொள்கிறது. அந்த வகையில் தன்னுடைய கொள்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும், எந்த நோக்கங்களோடு மக்களிடையே சென்று அவைகளை யெல்லாம் சொல்லி, நீங்கள் ஒரு வாய்ப்புத்தாருங்கள் என்று கேட்டு அவர்கள் ஆதரவோடு இங்கே வருகிறோம். அந்த வகையில் நாங்கள் கொள்கையைச் சொல்லி, மக்கள் அதை நம்பி, மீண்டும் இந்த ஆட்சியில் நாங்கள் உட்கார அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கிறோம். அந்த வகையில் எங்களுடைய எண்ணத்தை இப்போது செயலாற்ற முயன்று கொண்டு இருக்கிறோம்.

உலகத் தமிழ் மாநாடு பற்றி இங்கேயுள்ள பல தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் பாராட்டவும் செய்தார்கள், சிலர் குறைகளையும் சொன்னார்கள். தனி மனிதன் முழுமையாக, குறை அற்றவனாக இந்த உலகத்திலே யாருமே இல்லை என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறைவு உடையவர்கள்தான் மனிதர்களாக இருக்கின்றோம். அது மட்டுமல்ல. நிறை தன்மை அதிகமாக இருந்தால், அதைச் செய்தோம் என்றால் இங்கே மாமன்றம் என்ற ஒன்று வேண்டுமா என்ற கேள்வியே எழுந்துவிடும். ஆக, தனி மனிதன் தவறு செய்யக்கூடும். நாங்கள் தவறு செய்வோம். தவறு செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைத் தட்டிக் கேட்கக் கூடியவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எதிர்க்கட்சிகளை மக்கள் தெரிந்து இங்கே அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள்.

உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப் பொறுத்தவரையில் எந்த அளவுக்குப் பெருமையாக இந்தத் தமிழ் நாட்டிற்கு அமைந்தது என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. என்றாலும் சிறுமை ஏற்படவில்லை என்று கொஞ்சம் துணிச்சலோடு சொல்வேன். யாரும் தலை குனிய வேண்டிய அளவுக்கு, தமிழ்மக்கள் வெட்கப்பட வேண்டிய அளவுக்கு எந்தக் காரியமும் அந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே நடைபெறவில்லை; நிகழவில்லை என்பதை நான் இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, அதோடு பலர் பாராட்டுகிறார்கள். இங்கே கலந்துகொண்டு பாராட்டியவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற பிறகு ஏதோ அறிக்கைகள் வெளியிடுகிறார்கள். யாரையும் நாங்கள் கவனிக்கவில்லை; வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நேரிலே பார்க்கும் போது இப்படி ஒரு மாநாட்டை நாங்கள் பார்த்ததே இல்லை; இப்படிப்பட்ட ஒரு மக்கள் வெள்ளத்தை நாங்கள் கண்டதே இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எந்தவிதமான குற்றமும்

1981 பிப்ரவரி 4] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அங்கே நடைபெறாமல் யாருக்கும் தொல்லை ஏற்படாமல், பெண்கள், தாய்மார்கள், வயது முதிர்ந்தவர்கள், இளம் பெண்கள், புதிதாகத் திருமணம் ஆனவர்கள், திருமணம் ஆகாதவர்கள் அத்தனை பேர்களும் அங்கே போலீஸ் எவ்வளவு குறைந்த அளவில் இருந்தாலும் எந்தத் தீமைக்கும் ஆளாகாமல், எந்தக் குற்றமும் எந்தத் தாக்குதலும் நிகழாமல், எந்தக் குற்றத்திற்கும் ஆளாகாமல் அவர்கள் மானத்தோடு அந்த விழாவிடே கலந்துகொண்டு எந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கும் இடமில்லாமல் அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் ஊருக்கு, இருப்பிடத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் இங்கே குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இத்தகைய நிலையில் ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றிருக்க, சரியான முறையில் செய்யவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டி இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னார். பலர் இன்னும் சிறப்பாகச் செய்வதற்குரிய நிலைமைகளைச் செய்திருக்க முடியாதா என்ற அளவுக்குக் கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு வேளை எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களைப் பேர்ன்ற அனுபவ மிக்கவர்கள் எங்களோடு இருந்து ஒத்துழைத்து, உதவி செய்திருந்தால் இந்தக் குறைகள் எல்லாங்கூட வராமல் இருந்திருக்குமோ என்று நினைக்கிறேன். தட்டிக் கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை என்றல்ல. வந்தார்கள்; கலந்து கொண்டார்கள். எந்த அளவுக்கு நாங்கள் அதை நிறைவேற்ற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அதை நிறைவேற்ற முனைந்தோம். எங்கள் நோக்கத்தில் களங்கம் இல்லை என்பதை ஒவ்வொருவரும் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

முழு உருவில் சிலை வைக்கவில்லை; பாதிதான் வைத்திருக்கிறார்கள். ஏதோ பெயர் பலகையில் மாற்றிப் எழுதிவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். அவ்வளவு பெரிய நிகழ்ச்சியில் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சிதான் அதற்கு அதாரமாகக் கிடைத்திருக்கிறது என்று எண்ணும்போது உண்மையிலேயே நான் பெருமைப்படுகிறேன். எத்தனையோ தவறு நேர்ந்திருக்கலாம். ஆனால் வீரமாமுனிவர் என்னும் அந்தப் பெயரைக் கூடச் சரியாக எழுதி வைக்கவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க நாங்கள் தயங்கவில்லை. கவனக் குறைவுதான் காரணம். அந்தக் கவனக் குறைவு எங்கே ஏற்பட்டிருந்தாலும் அது பாராட்டக்கூடியது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 4]

ஆனால் அதிகாரிகள் அங்கே தங்களுடைய பணிகளைச் செய்த போது, எவ்வளவு அக்கறையோடு, எவ்வளவு பொறுப்பு உணர்வோடு, யாருடைய மனத்திலும் எந்தவிதமான குறையும் ஏற்படாமல் அதை நிறைவேற்ற தங்களுடைய சொந்த வீட்டிலே நடக்கின்ற தங்கள் பெண் குழந்தைக்கு காலாகாலமாகக் காத்திருந்து, திருமணம் செய்ய முடியாமல் இருந்த நேரத்தில் நல்ல கணவன் வந்து சேர்கிறான் என்ற மகிழ்ச்சியில் எப்படியோ இரவு பகலாகப் பாடுபட்டு, அந்தத் திருமணத்தை மிகப் பெருமையாக மதிப்போடு நடத்த வேண்டுமென்று ஒரு தந்தை விரும்புவது போல அந்த அலுவலர்கள், சாதாரணப் பணியாளர்கள், கடைநிலை ஊழியர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலுள்ள ஊழியர்கள் அத்தனை பேர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து எவ்வளவு செம்மையாக அந்தப் பணியைச் செய்தார்கள் என்பதை நான் இங்கே நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த நேரத்தில் இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாகவும் அரசின் சார்பாகவும் நன்றி கூறுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் கிட்டத்தட்ட 8 ஆயிரம் பேர்கள்கூட அங்கே இல்லை. அங்கே வந்தவர்களுக்குத்தான் இது தெரியும். 20 இலட்சம் பேர்களுக்கு மேல் கூடி இருக்கக்கூடிய அந்த இடத்தில் நமக்கிருக்கின்ற காவல் துறையினரை வைத்துக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட ஒரு மாநாட்டை நடத்த முடியுமா என்ற கேள்வி எழுந்தால் வன்முறையில் நம்பிக்கை வைத்து இந்த மாநாட்டையே ஒரு சீரான பாதையிலிருந்து மாற்றி வேறு பாதைக்கு இழுத்துச் செல்லக்கூடியவர்கள் ஆங்காங்கே இருந்தாலும்கூட எந்தவிதமான தவறுகளும் நேரர்த வண்ணம் காவல் துறையினரும் சொந்த உணர்வோடும், பாசத்தோடும் நடந்து அதேபோல் கட்டுப்பாட்டோடும், அக்கறையோடும், மிகவும் எச்சரிக்கையுடனும் செயல்பட்டார்கள் என்பதை இங்கே நான் சொல்லிக் கொண்டு அவர்களுக்கும் இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக நம்முடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று சாரணர் இயக்கம் போன்ற பல்வேறு இயக்கங்களைச் சேர்ந்த இளைஞர்களும், பள்ளி, கல்லூரி போன்றவற்றில் படிக்கின்ற மாணவர்களும் அங்கே வலிய வந்து “இந்த மாநாட்டுக்கு நாங்கள் உழைக்க வேண்டும், வேடிக்கை பார்ப்பதற்காக வரவில்லை, இதிலே கட்டுப்பாட்டைக் காக்கவேண்டும், இது எங்களுடைய கடமை” என்ற வகையில் அவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஜாதி மத பேதங்களைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, எந்தக் கட்சி என்ற உணர்வுகளை எல்லாம் கூட தூக்கி எறிந்து

1981 பிப்ரவரி 4] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

விட்டு ஒரே மனத்தினராக தமிழக மக்களுக்காக அங்கே பணியாற்றி இந்த 5-வது உலகத் தமிழ் மாநாட்டை எல்லோரும் பாராட்டுகின்ற அளவுக்கு உதவிசெய்தார்கள் என்பதை எண்ணும் போது அப்படிப்பட்ட அனைவருக்கும், மின் துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், மாநகராட்சியைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் மற்றும் அத்தனை பேருக்கும் இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக நம் அனைவருடைய நன்றியினையும் பாராட்டுரையையும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் அதிகாரிகளினுடைய பரிந்துரையின் பேரில் நாங்கள் விரும்பியதைச் சொல்லி இப்படி இப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை எல்லாம் சொல்லி அதை நிறைவேற்றுவதற்காகச் செலவழித்த பணத்தைப் பற்றி வெளியே எழுதுகின்ற போது பணம் விரயமாக்கப்பட்டது என்றும், சரியாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்றும் எழுதி அதற்கும் ஒரு ஊழல் பட்டத்தை அடைமொழியாகச் சேர்த்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இங்கே சொல்லப் படுவது ஒரு பங்கு என்றால் வெளியே இலட்சம் பங்கு பேசுகிறார்கள், எழுதுகிறார்கள் என்பதை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரும்போது ஒருசில குறிப்புகளை அதாவது என்னென்ன நடந்தது என்பதைச் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். அங்கே செலவழித்த பணம் எவ்வளவு என்பதை இறுதியில் சொல்கிறேன். என்னென்ன, எதற்காகச் செலவழித்தோம் என்பதை மட்டும் சொல்லி என்னுடைய பணியைத் தொடங்குகிறேன்.

சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு 240 இலட்சம் ரூபாய். கட்டணக்கழிப்பிடங்கள் மற்றும் சாதாரணக்கழிப்பிடங்கள் கட்டுவதற்கு 94 இலட்சம் ரூபாய். தெரு விளக்குகள் அமைத்தலுக்கு 35 இலட்சத்து 25 ஆயிரம். மாநகராட்சியின் சுற்றுலா மாளிகைக் கட்டிடத்தில் கூடுதல் அறைகள் கட்டுவதற்கு 10.70 இலட்சம் ரூபாய். மரம் நடுத் திட்டத்திற்கு 2 இலட்சம் ரூபாய். வண்டியூர் கண்மாயை ஆழப்படுத்தும் திட்டத்திற்கு 10 இலட்சம் ரூபாய். தழுக்கம் திடலைச் சீர்படுத்தி நுழைவாயில் அமைத்தலுக்கு 3.40 இலட்சம் ரூபாய். நகர எல்லையில் நுழைவாயில் அமைத்தலுக்கு 3.80 இலட்சம் ரூபாய். குடிசை வாழ்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு 3.17 இலட்சம் ரூபாய். குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு 53.65 இலட்சம் ரூபாய். இவையெல்லாம் மதுரையிலே நிரந்தரமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மக்களுக்காகவும், அங்கே வருகின்ற மக்களுக்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற நிரந்தரமான திட்டங்கள்.

இதோடு சுற்றுலா மாளிகையில் கூடுதல் அறைகள் கட்டுவதற்காக 1.50 இலட்சம் ரூபாய், குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டத்திற்கு அதாவது அவர்கள் மூலமாகச் செய்யப்பட்டதற்கு 105.13 இலட்ச ரூபாய். மாரியம்மன் தெப்பக்குளம் சீரமைப்புத் திட்டத்திற்கு 6.31 இலட்சம் ரூபாய். தமிழ்நாடு சுற்றுலா

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 4]

வாரியத்தில் கூடுதல் தங்கும் விடுதி கட்டுவதற்கு 40 இலட்சம் ரூபாய். திருமலை நாயக்கர் மஹாலில் ஒலி, ஒளிக் காட்சி அமைப்பதற்காக 30.77 இலட்சம் ரூபாய். மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகத்திற்கு நிரந்தரமாகப் பயன்படுகின்ற வகையில் பேராசிரியர் விருந்தினர் மாளிகை கட்டுவதற்கு 9 இலட்சம் ரூபாய். விருந்தினர் விடுதியில் தேவையான கட்டில், மெத்தை, நாற்காலி ஆகியவை வாங்குவதற்காக 6 இலட்சம் ரூபாய். பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள சாலைகளுக்குத் தார்தளமிடுதலுக்கு 1.25 இலட்சம் ரூபாய். ஆழ் குழாய்களுக்கு என்று செலவழிக்கப்பட்டது 80,000. மொத்தம் நிரந்தரப்பணிகளுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 9,66,50,000 (ஒன்பது கோடியே அறுபத்தாறு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம்) என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பல்கலைக் கழக விளாகத்தில் நடைபெற்ற ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கத்திற்காக 25.50 லட்சம், பொதுக் கருத்தரங்ககளுக்காக 10.0 லட்சம், ஊர்வலத்திற்காக 12.60 லட்சம், கண்காட்சிக்காக 49 லட்சம், கலை நிகழ்ச்சிகளுக்காக 4.30 லட்சம், பண்பாடு சுற்றுலா 6 லட்சம், மலர் வெளியீட்டிற்காக 6.50 லட்சம், தபால் தந்தி செலவினங்களுக்காக 10 லட்சம், விளம்பரங்களுக்காக 2.50 லட்சம், திரைப்படம் எடுத்ததில் 3 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திரைப்படத்திற்காக 15 லட்சம் செலவழித்து விட்டோம், 25 லட்சம் செலவழித்து விட்டோம் என்றெல்லாம் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். எனக்கு வந்திருக்கிற குறிப்பின்படி இதற்காக 3 லட்சம் தான் செலவழிக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சாலைகள் அமைத்தல் செலவுகளுக்காக 4 லட்சம், நகரப் பொது சுகாதாரத்திற்காக—இது நிரந்தரப்பணி—இதற்காக 24 லட்சத்து 29 ஆயிரம். ஆக நிரந்தரப்பணிகளுக்காக, மதுரை மாநகராட்சி மூலமாகவும், பல்கலைக் கழகத்தின் மூலமாகவும் மொத்தம் 9,66,50,000. அதேபோல் மாநாட்டில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்காக 1,58,19,000 ஆக மொத்தம் 11,24,69,000 ரூபாய் மாநாட்டுப் பணிகளுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டு, கணக்குகள் முடிக்கப்பட்டு தகுந்த தணிக்கைக்கும் உள்ளாக்கப்படும். அந் நான் இங்கே ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், அதற்கு முக்கிய காரணம் ஊழல் நடந்திருக்கும் என்ற குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறது—அதுதான் காரணம். அதைத் தணிக்கை செய்த பிறகு மன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட பின் ஊழல் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுமானால், விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்த அரசு நிச்சயமாக அதை ஏற்கும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மடியில் கனம் இருந்தால்தான் வழியில் பயம் என்று பழமையான

1981 பிப்ரவரி 4] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பழமொழி ஒன்று சொல்வார்கள். எங்கள் மடியில் கனம் இல்லை. சிலர் பெட்டியில் வைத்திருக்கலாம், சிங்கப்பூரிலே வைத்திருக்கலாம், மலேசியாவில் வைத்திருக்கலாம், எங்கு வேண்டுமானாலும் வைத்திருக்கலாம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆனால் எங்கள் மடி சிறியது. கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்தை வாங்கி அதில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்கள் பணியினையும் முடிந்த அளவு செய்கிறோம்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல அப்படிப்பட்டவர்களை வேண்டுமானால் எல்லோரும் சேர்ந்து கண்டு பிடித்து எங்கே வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டு அதையும் நமக்கு—அரசுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டால், நிச்சயமாக இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆங்காங்கே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிற பணிகளைச் செய்து முடிக்கப் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். ஆனால் எங்களைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் உண்மையைச் சொல்கிறோம். அப்படி இல்லை என்றால் எது வேண்டுமானாலும் நடக்கட்டும் என்ற வகையில் அச்சமே இல்லாமல் எங்களால் இருக்க முடியாது. எனவே, எங்களுக்கு அச்சமே இல்லை. அடுத்து விவசாயிகளைப் பற்றி நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் முன் அனுமதி யோடு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசி முடிக்கும் வரை அவையின் நேரத்தை நீட்டிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பல்வேறு விவரங்களைப் பற்றி தனிப்பட்ட முறையில் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற ஒவ்வொருவரும் கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அத்துணை பேருக்கும் நான் பதில் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்ற முறை இதேபோன்ற பிரச்சினை வந்தபோது 3/4 மணி நேரம் பேசி முடித்து வைத்துச் சென்றேன். அது போன்று இப்பொழுது அல்ல. நேரம் நிறையத் தேவைப்படுகிறது.

[பிற்பகல் 1-30]

ஆகவே, பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இவைகளையெல்லாம் நான் நிச்சயமாக இந்த முறை வெளியிடவேண்டும். எரிசாராயம் பற்றி என்னைப்பற்றியும் நேரடியாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, யார் என்ன செய்தார்கள், முன்னால் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்ன செய்தது, நாங்கள் என்ன செய்தோம், என்ன உத்தரவிட்டோம், எதனால் அதிகாரிகள் பணி மாற்றப்பட்டது, எந்தெந்த வகையில் முன்னால் இருந்தவர்கள் எதை எதைச் செய்தார்கள், எப்படிச் செய்து மக்களுக்கு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 4]

நன்மை செய்தார்கள், நாங்கள் எப்படிச் செய்கிறோம் என்பதையெல்லாம் புள்ளிவிவரங்களோடு நான் சொல்ல வேண்டும். அந்தக் கோப்புக்களை நான் படித்துக் காண்பிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. என். சங்கரய்யா : விவாதத்தை நாளைக் காலை தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : ஒரே ஒரு வேண்டுகோள். எரிசாராயம் போன்றவற்றைப் பற்றி உண்மைக்கு மாறாக இங்கே செய்திகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். நாளைத் தினம் நான் பேசி முடிக்கிறவரை எனக்கு வாய்ப்புத் தரவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை (5-2-1981) 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-32 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

186. அலுவலகப் பணியாளர் தொகுதியிலுள்ள கிராம நிர்வாக அலுவலர் பதவிகளை அரசுத் தேர்வாணைக் கழக வரம்பெல்லைக்குள் கொண்டு வருவது தொடர்பாக தமிழ்நாடு 1954 ஆம் ஆண்டு அரசுத் தேர்வாணைக் கழக விதிமுறைகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து பணியாளரமைப்பு—நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் துறையின் [பணியாளரமைப்பு-M) 15—12—1980 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 1224 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 320 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது.)

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்

எதுவுமில்லை.